

Ἀντιφωνητής

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει
Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν.
Σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ
κραταίῃ, ζωαρχικῇ παλάμῃ
τά τοῦ θανάτου κλεῖθρα
διεσπάραξας...

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 194 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Ὁ Ἄδης ἐπικράνθη συναντήσας σοὶ κάτω. Ἐπικράνθη·
καὶ γὰρ κατηγήθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.
Ἔλαβε σῶμα καὶ Θεὸν περιέτευεν. Ἔλαβεν γῆν καὶ
συνήντησεν οὐρανῷ. Ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε καὶ πέπτωκεν
ὄθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου,
Ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς· καὶ σὺ καταβέβησαι.
Ἀνέστη Χριστὸς· καὶ πεπτῶκασι δαίμονες. Ἀνέστη
Χριστὸς· καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι...

Ἰωάννης Χρυσόστομος

Ἐκτροχιασμένος Κεμαλισμός κατὰ Πομάκων καὶ ὄχι μόνο!

Στὶς ἀρχές τοῦ Ἀπριλίου κυκλοφόρησε στὴν
ὄρεινὴ Ξάνθη ἕνα κείμενο πρὸς ὑπογραφή
ἀπὸ ἱμάμηδες, μέλη σχολικῶν ἐφοριῶν καὶ
τοπικούς ἀρχόντες, μὲ εὐθείες ἀπειλές γιὰ
ὅσους ἀρνοῦνταν νὰ τὸ πράξουν. Δέν θὰ
ἀναδημοσιεύσουμε φυσικά ὅλο τὸ ἄθλιο
κείμενο, μόνο ἐπισημαίνουμε κάποια σημεῖα
του: Τὴν «ὅποια βελτίωση» σέ ζητήματα πού
ἀφοροῦν τὴν «Τουρκικὴ Μουσουλμανικὴ
Μειονότητα» τὴν ἀποδίδει στὶς εὐρωπαϊκὲς
πιέσεις, μιᾶ γιὰ τὴν «μητρικὴ» τουρκικὴ
γλῶσσα σέ ἀντίθεση μὲ τὴν «ἀνύπαρκτη»
(πομακικὴ, μὰ δέν τὴν κατονομάζει ποτέ),
γιὰ τὴν τεχνητὴ ταυτότητα πού θίγει τίς
εὐαίσθησιες τῶν «Τούρκων» τοῦ βουνοῦ, ζητᾶ
αὐτόνομη ἐκπαίδευση, καταγγέλλει ἄτομα καὶ
φορεῖς πού ἀναλαμβάνουν ὑπονομευτικὲς τοῦ
τουρκισμοῦ πρωτοβουλίες καί... ἀπειλεῖ ὅτι ἂν
αὐτὲς δέν «παρεμποδιστοῦν» (!), τότε «οἱ Τούρκοι
τῆς δυτικῆς Θράκης ἴσως ἀκολουθήσουν καὶ
διαφορετικούς δημοκρατικούς τρόπους ἀγῶνα»!

Ὁ καθ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΤΖΕΗΜΣ) ΠΕΤΡΑΣ

σέ ἀποκλειστικὴ συνέντευξη (2ο μέρος) στὸν «Ἀντιφωνητὴ»!

Τὸ παγκόσμιο σκηνικὸ μὲ τὴν ματιὰ
τοῦ μεγάλου Ἑλληνοαμερικανοῦ
διανοοῦμενου, συνοδίτη τῶν ὅπου
γῆς καταπιεσμένων, προσφέρει
μιὰ ἐπαναστατικὴ ἀνάγνωση
τοῦ διεθνοῦς γίγνεσθαι
(Στὴ σελίδα 5)

Ἡ ὥρα τῶν Κούρδων καὶ στὴν Τουρκία

Τί γίνεται στό τουρκοκρατούμενο
Κουρδιστάν σήμερα; Ἡ συνέντευξη τοῦ
δημάρχου τοῦ Ντιαρμπάκιρ (Ἀμεντ)
Ὁσμάν Μπαϊντεμὶρ στὸν δημοσιογράφου
τῆς «Μιλλιέτ» (1-4-06) Τζάν Νουντάρ
φωτίζει ἐπαρκῶς τὴν κατάσταση: **Ἡ
Τουρκία πού ξέραμε τελειώνει!**

Χάκκαρι, πρόσφατα ἐπεισόδια

-Τί συμβαίνει;

- Αὐτὸ ἀκριβῶς πού δέν ἤθελε ἡ Ἄγκυρα.
Μιά κοινωνικὴ ἔκρηξη. Γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ
κάποιος αὐτὰ πού ἔγιναν πρέπει νὰ
ὑπολογίσει καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Σέμντινλι,
τίς σχέσεις μὲ τὴν Ε.Ε., καὶ τοὺς νόμους
τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ. Κάποιοι οἱ ὅποιοι
ἀνησύχησαν ἀπὸ τίς ἀλλαγές πού γιὰ
πρῶτὴ φορὰ ἔγιναν ἀπὸ πολίτες, θέλησαν
νὰ φέρουν τὴν ἐνταση καὶ προκάλεσαν τὸ
Σέμντινλι. Τὸ ἴδιο χέρι χτύπησε τίς ἐστίες
(ὅπου μένουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι)
ἀλλὰ καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖο στό Σέμντινλι.
Ἀκολουθῶς ἔγινε στρατιωτικὴ ἐπιχείρηση
στὴν περιοχὴ Μπίνγκιολ.

-Υπάρχει δηλαδὴ ἕνα πολεμικὸ λόμπι;

-Ὄπωσδήποτε. Προσπαθοῦν νὰ
ἐπαναφέρουν τὴν κατάσταση ἐκτάκτου
ἀνάγκης, νὰ φέρουν νῆο ἀντιτρομοκρατικὸ
νόμο, νὰ σταματήσουν τὴν διαδικασία
ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ τὴν πορεία πρὸς
τὴν Ε.Ε. Νὰ πάρουν πάλι στὰ χέρια
τοὺς τίς ἀρμοδιότητες πού εἶχαν παλιά.
Καὶ ἡ κατάσταση πλέον εἶναι σοβαρή.

Κοντεύουν στὸν στόχο τους.

-Ἡ συμπεριφορὰ τῶν Ἀρχῶν;

-Τίς δυὸ πρῶτες μέρες μαζί μὲ τὸν
ὑποδιοικητὴ τῆς Ασφάλειας ἠρεμήσαμε
τοὺς ἀνθρώπους... Τὴν τρίτῃ μέρα ὅμως,
σὺν κάποιος νὰ πάτησε ἕνα κουμπι, ἡ
συμπεριφορὰ τῆς Ασφάλειας ἄλλαξε.

-Στὴν διάρκειά τῶν ἐπεισοδίων ἐπαινέσατε τοὺς διαδηλωτές.

-Ἀπὸ μία συνομιλία 40 λεπτῶν πού
εἶχα μαζί τους, πήραν μία φράση καὶ μὲ
καταδικάσαν. Κι ὅμως ἐκεῖνη ἡ συνομιλία
ἐξασφάλισε τὴν ἡρεμὴ διάλυση τῶν
διαδηλωτῶν. Ἐγὼ δέν εἶμαι ἀστυνομικὸς
νὰ τοὺς διαλύσω μὲ τὸ ζόρι, πῆγα νὰ
τοὺς πείσω καὶ τοὺς ἔπεισα. Ἄν κάποιος
πιστεύουν πῶς «παίρνοντάς μου τὸ
κεφάλι» θὰ ἔρθει ἡ εἰρήνη στὴ χώρα, ἄς
ἔρθουν νὰ μοῦ τὸ πάρουν.

-Ἡ παράνομη ὀργάνωση (PKK) προσπαθεῖ νὰ φέρει ἀποτέλεσμα καίγοντας καὶ καταστρέφοντας.

-Τὰ δίκαια αἰτήματα δέν πετυχαίνονται

μὲ αἷμα καὶ βία. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖνοι
κατέβασαν κάποια τζάμια δέν σημαίνει
ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ πυροβοληθοῦν. Στὸ
Παρίσι εἶχαμε ἐπίσης κοινωνικὴ ἔκρηξη.
Σὲ μιὰ νύχτα ἔκαψαν χίλια αὐτοκίνητα.
Καὶ αὐτὸ ἦταν ἀδίκημα ἀλλὰ οὔτε ἕνας
δέν σκοτώθηκε. Σὲ ἐμᾶς γιὰ ποῖο λόγο νὰ
σκοτωθοῦν ἀπὸ σφαῖρες ἀστυνομικῶν
παιδιὰ 6 - 9 χρονῶν;

-Καὶ ἡ ὀργάνωση ὅμως δέν θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖ τὰ παιδιά ὡς ἀσπίδα.

-Αὐτὸ δέν ξέρω ἂν συμβαίνει. Διότι καὶ
αὐτὰ τὰ παιδιά τὰ μεγάλωσαν ὀργανισμένες
οικογένειες. Τὸ πρόβλημα εἶναι βαθύτερο
ἀπὸ ὅτι φαίνεται... Τὸ πρόβλημα μπορεῖ
νὰ λυθεῖ μόνο ἂν κοιτάξουμε τίς ρίζες
του...

-Ἀναφέρατε τὴν φράση «Νὰ μὴν ἔχουμε ἄλλες ἀπώλειες».

-Οἱ ὑπεύθυνοί του κράτους δέν λένε πῶς
"Χάσαμε 35.000 ἀνθρώπους"; Οἱ μισοὶ ἐξ
αὐτῶν δέν ἦταν μέλη τῆς ὀργάνωσης ;
Προφανῶς θεωροῦν καὶ τὴν ἀπώλειά τους
ὡς κοινὸ βάσανό μας. Γιατί λοιπὸν ὄταν
τὸ λέω ἐγὼ δημιουργεῖται πρόβλημα;

-Πῶς θὰ ἔρθει ἡ λύση;

- Γιὰ 70 χρόνια θερίζουν αὐτὸ πού
σπέρνουν. Ἄν λυνόταν ἔτσι, ὡς τώρα θὰ
εἶχε λυθεῖ. Ὅμως δέν θέλουν νὰ τὸ δοῦν.
Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ πᾶνε σὲ πόλεμο,
πυροδοτώντας ὁ ἕνας τὴν ὀργὴ τοῦ
ἄλλου.

-Τί χρειάζεται νὰ γίνει;

-Νὰ ἐναντιωθοῦμε στὰ λάθη. Ὅχι ὅμως
μονόπλευρα. Αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ζοῦν δυτικὰ
πρέπει νὰ ἔρθουν στὴν θέση τῶν γονιῶν
πού ἔχασαν τὸ μικρὸ παιδί τους ἐδῶ...

Σ' αὐτὴν τὴ πόλιν τὸ 60% εἶναι ἀνεργοί.
Ἐγὼ εἶμαι γέννημα θρέμμα αὐτῶν τῶν
ἀνθρώπων. Ξέρω τί σημαίνει πείνα. Ὅταν
ἤμουν μικρὸς ἦταν μέρες πού δέν εἶχαμε
ἕνα κομμάτι ψωμί. Ὅμως αὐτὸς ὁ λαὸς
δέν ἦταν ἔτσι, μᾶς φτώχυναν ἄλλοι.

-Μερικὲς φορές σᾶς ἀντιμετωπίζουν περισσότερο σὰν ἡγέτη τῆς ὀργάνωσης παρὰ σὰν δήμαρχο.

-Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δέν ἐκπροσωποῦνται στό
κοινοβούλιο. Μακάρι νὰ ἐκπροσωποῦνταν
ἐκεῖ καὶ νὰ ἀντιμετωπιζόμουν μόνο ὡς
δήμαρχος.

-Ἔγιναν βήματα ἐκδημοκρατισμοῦ στὴν περιοχὴ.

-Καὶ μάλιστα πολὺ σημαντικά. Ὅταν
ὅμως αὐτὰ δίνονται μὲ τὸ σταγονόμετρο
καὶ κάνουν τὸν δικαιοῦχο νὰ μετανιώσει,
τότε χάνουν τὸ νόημά τους. Γιὰ ποιὸν λόγο
δέν μποροῦν νὰ γίνουν ἐκπομπές στὰ
κουρδικὰ ὅπως γίνονται στὰ τουρκικὰ;

-Ποῦ πηγαίνουμε;

-Ἐχω δυὸ ἀνησυχίες. Ἡ πρώτη εἶναι
ὁ κίνδυνος ἐπέκτασης τῶν ἐνόπλων
συγκρούσεων. Φοβᾶμαι πῶς θὰ ἐπιφέρει
ἐντονότερα ἀποτελέσματα ἀπὸ αὐτὰ τοῦ
παρελθόντος. Τὴν τελευταία ἐβδομάδα
σκοτώθηκαν σχεδὸν 30 ἀνθρώποι, οἱ
μισοὶ πολίτες. Κάτι ἄλλο πού μὲ κάνει νὰ
ἀνατριχιάζω εἶναι ὅτι ἔχουν ἀρχίσει νὰ
παγώνουν οἱ σχέσεις μεταξὺ Τούρκων καὶ
Κούρδων. Ἄν μεταξὺ ἀνθρώπων ὑπάρξει
παρεξήγηση εἶναι κάτι πού βελτιώνεται
εὐκόλα, ἀλλὰ μεταξὺ λαῶν αὐτὸ εἶναι
δύσκολο. Δέν πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψουμε.

090: Το εξπρές της διαπλοκής

Στις 30/3/2006 το Τριμελές Εφετείο Κακοεργημάτων Θεσσαλονίκης καταδίκασε τον Βασίλη Χρηστίδη σε οκτώ χρόνια φυλάκιση. Πρόκειται για τον «καναλάρχη», που μέσω του τηλεοπτικού του σταθμού και του τηλεπαιχνιδιού «Photo Fault» κερδοσκοπούσε εξαπατώντας τους τηλεθεατές. Η υπόθεση είναι γνωστή: οι τηλεθεατές καλούνταν να εντοπίσουν τις διαφορές ανάμεσα σε δύο εικόνες. Οι διαφορές ήταν πάντα πασιφανέστατες, σχεδόν γελοίες. Όπως παραδόξως όμως, όσοι «επικοινωνούσαν» με την εκπομπή αδυνατούσαν να τις εντοπίσουν! Ο τηλεθεατής «τόιμπαγε»: έσπευδε να τηλεφωνήσει στους αριθμούς υψηλής χρέωσης ώστε να «κερδίσει», μόνο που δεν «έπιανε» γραμμή ποτέ! Έτσι τα τηλέφωνα των τηλεθεατών υπερχρεώνονταν, ενώ οι συγγενείς του Χρηστίδη που απασχολούσαν τις γραμμές συνέχιζαν τις απίθανες και μόνιμα λανθασμένες απαντήσεις τους!

Η καταδίκη του Χρηστίδη μοιάζει να αποκαθιστά την δικαιοσύνη, εγείρεται ωστόσο δικαιολογημένα το ερώτημα: ήταν όντως μόνος του στο στήσιμο της απάτης; Καταρχάς αξίζει να σημειώσουμε ότι πέρα από τον ίδιο, το δικαστήριο επέβαλε πένες φυλάκισης τεσσάρων ετών στη σύζυγο και την αδελφή του, καθώς και στην υπεύθυνη της εταιρίας που 'χε τα πνευματικά δικαιώματα. Ας ξεκινήσουμε όμως από την ίδια την υπερασπιστική γραμμή του Χρηστίδη: κατ' αυτόν, την ευθύνη για όσους δεν κατόρθωναν να τηλεφωνήσουν την είχαν οι εταιρίες που διαχειριζόνταν τις τηλεφωνικές γραμμές! Παράλογο; Προφανώς οι εταιρίες που διαχειριζόνταν τις γραμμές θα 'πρεπε να τις διαθέτουν στο σύνολο των τηλεθεατών. Το ζητούμενο είναι πώς γινόταν ν' απασχολούν τις γραμμές συνεχώς οι συγγενείς του Χρηστίδη. Μήπως κάθονταν δίπλα στο τηλέφωνο και με το που έκλεινε η μία γραμμή, τηλεφωνούσαν αμέσως για να... προλάβουν την επόμενη; Είναι ολοφάνερο πως η οργάνωση της απάτης δεν μπορεί να ευδοθεί χωρίς τη σύμπραξη των τηλεφωνικών εταιριών. Ήδη ο εισαγγελέας της δίκης ζήτησε τη διερεύνηση των ευθυνών του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, της Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών, των εταιριών που διαθέτουν τους αριθμούς «090», ή στη σύγχρονη τους μορφή «90», και του Ο.Τ.Ε. .

Το θέμα είναι πως ακόμη κι αν αποδειχτεί ότι στην απάτη δεν συμμετείχαν όλοι όσοι τέθηκαν υπό έρευνα από τον εισαγγελέα, ωστόσο ηθική ευθύνη για την υπερχρέωση των πολιτών και την εξαπάτησή τους έχουν όλοι οι προηγούμενοι φορείς, μα πολύ περισσότερο, σε τελική αναγωγή, η ίδια η πολιτεία.

Αναφορικά με το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, βρισκόμαστε για μία ακόμη φορά μπροστά στην αδυναμία των ελεγκτικών μηχανισμών να λειτουργήσουν προληπτικά κι αποτρεπτικά, προστατεύοντας τον πολίτη. Όταν τα συγκεκριμένα τηλεπαιχνίδια προβάλλονται για μεγάλα χρονικά διαστήματα, όταν η πλειοψηφία των τηλεθεατών γνωρίζει ότι για να «πιάσεις γραμμή» θα πρέπει να 'χεις την τύχη του... Γκαστόνε Ντακ, όταν οι ερωτήσεις για τους τηλεθεατές είναι προκλητικά γελοίες, αναρωτιέται κανείς πώς γίνεται αυτά τα προγράμματα, που από μακριά μυρίζουν σαπίλα κι απάτη, να αφήνουν αδιάφορους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς ώστε να διαιωνίζεται η προβολή τους. Ποιος ζημιώνεται τελικά απ' αυτές τις εκπομπές ή, σωστότερα, ποιος κερδοσκοπεί εις βάρος αθών θυμάτων, παιδιών, ηλικιωμένων ή άλλων ευκολόπιστων στις σειρήνες των «δώρων»; Μόνο ο κάθε Χρηστίδης;

Ακριβώς αντίστοιχη είναι η ηθική ευθύνη της Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών. Ο γραπτός - κυρίως - τύπος «βουίζει» κατά καιρούς για τις μεθοδεύσεις αυτών των προγραμμάτων, μα κανείς δεν ανησυχεί που η επιδιωκόμενη επικοινωνία απ' τους τηλεθεατές με τις εν λόγω εκπομπές δεν επιτυγχάνεται. Εφόσον κάποιες εταιρίες επικοινωνίας αδυνατούν να εκπληρώσουν τον στόχο τους, φέρνοντας σε επαφή τους τηλεθεατές με τα συγκεκριμένα τηλεπαιχνίδια, δεν θα 'πρεπε να επανεξετάσει, επιτέλους, κάποια επίσημη αρχή τις άδειες λειτουργίας όσων ανέλαβαν το αντίστοιχο έργο αλλά δεν το εκπληρώνουν; Όμως και στην περίπτωση αυτή «δεν κουνιέται φύλλο», κανείς δεν ελέγχει, όλοι είναι ευτυχισμένοι και «εις υγείαν των κορδίδων»!

Ο ρόλος των εταιριών που διαθέτουν τις γραμμές «90» φαίνεται να είναι ο πλέον υποπτος. Πέρα από την ίδια την καταγγελία του Χρηστίδη, που δεν δείχνει διατεθειμένος να «μαρτυρήσει» μόνος κι άρχισε ήδη να υποδεικνύει τους συνεργάτες του αποποιούμενος τις ευθύνες του, η ίδια η κοινή λογική, όπως σημειώσαμε και παραπάνω, μάς οδηγεί στο συμπέρασμα πως είναι αδύνατο να

οργανωθεί τέτοια «επιχείρηση» χωρίς «τεχνική» υποστήριξη. Αν, λοιπόν, οι συγγενείς του Χρηστίδη μονοπωλούσαν τις κλήσεις φλυαρώντας συνέχεια στα τηλέφωνα του τηλεπαιχνιδιού με τις απίθανες απαντήσεις τους, προφανώς το πετύχαιναν με τη συνδρομή των εταιριών που τους επέτρεπαν να κρατούν τις γραμμές συνεχώς κατειλημμένες.

Αν όμως η υπόθεση Χρηστίδη είναι μία μόνο περίπτωση, η γενικότερη και συνεχιζόμενη λειτουργία των γραμμών «90» αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση. Κι αυτό γιατί, ακόμη κι αν η λειτουργία τους σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση δεν «εκτροχιάζεται» καθόλου απ' το γράμμα του νόμου, ωστόσο η ίδια η λειτουργία, με τους όρους που πραγματοποιείται, είναι εντελώς απαράδεκτη. Πρόκειται ολοκάθαρα για επιχείρηση κερδοσκοπίας με υψηλότατα κέρδη. Οι υποτιθέμενοι όροι προστασίας των πολιτών στην ουσία δεν τους προστατεύουν, κι αναφέρομαι κυρίως στην δήθεν ασφαλιστική δικλείδα του δεκαπεντάλεπτου, μετά την πάροδο του οποίου η τηλεφωνική γραμμή «πέφτει», για προστασία τάχα του πολίτη. Μόνο που ο πολίτης, περιμένοντας άδικα τόση ώρα, συνήθως επιχειρεί να ξανατηλεφωνήσει, και η διαδικασία επαναλαμβάνεται ατέρμονα χωρίς αποτέλεσμα. Όταν, λοιπόν, οι συνθήκες είναι οι παραπάνω, και παρά το σκάνδαλο που ήδη ξέσπασε με το «Photo Fault», οι γραμμές «90» εξακολουθούν να «βασιλεύουν» μέσω των πάμπολλων «εταιριών» που τις χρησιμοποιούν για εύκολο κέρδος (στα κυριακάτικα φύλλα συχνά διαφημίζονται εταιρίες που μας προτρέπουν να «κερδίσουμε» τηλεφωνώντας στα «90»), γίνεται αντιληπτό πως κανείς δεν επιθυμεί πραγματικά την προστασία του πολίτη.

Κι εδώ ακριβώς ερχόμαστε στην ηθική ευθύνη του Ο.Τ.Ε. και κατ' επέκταση της ίδιας της πολιτείας, που είναι η μεγαλύτερη όλων: ακόμη κι αν ο Ο.Τ.Ε. δεν έχει καμία ανάμειξη σε ό,τι αφορά το ρόλο του στη λειτουργία ή τον έλεγχο των γραμμών «90», είναι ωστόσο υπόλογος, ως αποδέκτης κερδών που προέρχονται απ' την αφάιμαξη πολιτών με μειωμένες αντιστάσεις. Μεγαλύτερος δε υπόλογος είναι η ίδια η πολιτεία, που νομοθετεί κατά τρόπο προκλητικό, ώστε να κερδοσκοπούν οι εν λόγω εταιρίες αλλά μαζί τους και η ίδια, εφόσον και ο Ο.Τ.Ε. κερδίζει αλλά και τα κέρδη όλων φορολογούνται προς όφελος του κρατικού μηχανισμού μα εις βάρος των πολιτών. Έτσι, οι γραμμές υψηλής

χρέωσης, που κάποτε εμφανίστηκαν από το πουθενά, εξακολουθούν να πληθαίνουν, επεκτεινόμενες μάλιστα σε όλο και περισσότερες υπηρεσίες που μέχρι πρότινος προσφέρονταν με αστική χρέωση, ενώ το όλο θέμα «κουκουλώνεται» «γλυκά-γλυκά» απ' τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης, καθώς μάλιστα πολλές εταιρίες που χρησιμοποιούν τις γραμμές αυτές ανήκουν στα ίδια(!), πέραν του ότι και αυτά τις χρησιμοποιούν στα διάφορα τηλεπαιχνίδια τους ή γίνονται αποδέκτες κερδών από τις διαφημίσεις τους, αποκαλύπτοντάς μας με τη στάση τους μία απ' τις εμφανέστερες περιπτώσεις διαπλοκής. Κάπως έτσι, άλλωστε, η υπόθεση Χρηστίδη δεν «περπάτησε» αρκετά στα δελτία ειδήσεων, παρόλο που ειδήσεις ασημαντες «σέρνονται» σ' αυτά για εβδομάδες. Το εξπρές της διαπλοκής σφυρίζει επανειλημμένα η εκκωφαντικά στις τηλεφωνικές γραμμές υψηλής χρέωσης, μα κανείς απ' όσους κωφεύουν δεν επιθυμεί ειλικρινά να το ακούσει...

Γιάννης Στρούμπας

Ο.Γ.Γ. της Περιφέρειας
Αν. Μακεδονίας - Θράκης
κ. Μιχάλης Α. Αγγελόπουλος,

εύχεται από καρδιάς,
σε όλες και όλους,

Καλό Πάσχα - Καλή Ανάσταση

Η έλπιδα και η πίστη 'ας είναι
ή πυξίδα μας, για ένα καλύτερο
και δημιουργικό μέλλον.

Το Ποντιακό ζήτημα σήμερα

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΟΥ ΟΗΕ

Είναι γεγονός ότι το Ποντιακό ζήτημα παρέμεινε για χρόνια στο περιθώριο. Με την κοινή ένταξη της Ελλάδας και της Τουρκίας στο ΝΑΤΟ το 1952, το Ποντιακό αποτέλεσε μέρος του ευρύτερου αποσιωπημένου εθνικού ζητήματος: η περίοδος της εθνοφοροσύνης, της λήθης, αποτελεί μία χρονική φάση, κατά την οποία σημειώθηκαν οι μεγαλύτερες εθνικές αποδιαιθροώσεις. Κωνσταντινούπολη με τον διωγμό του 1955 (και του 1964), Κύπρος με τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, κατάρρευση των ιστορικών κοινοτήτων του εξωελλαδικού ελληνοισμού (Ρουμανία, Αίγυπτος), μετατροπή ενός θέματος δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων (Βόρειος Ήπειρος) σε εσωτερικό ζήτημα της ψυχροπολεμικής αντιπαράθεσης, αδιαφορία και ολιγωρία για ένα ζωντανό κομμάτι του Ελληνισμού, τους Πόντιους. Η χούντα συνέχισε την ίδια πολιτική για το ζήτημα, την ώρα που απέσυρε τη μεραρχία από την Κύπρο και προωθούσε τις πολιτικές «περί ελληνοτουρκικής φιλίας ή /και ομοσπονδίας».

Η ενασχόληση με το Ποντιακό εντείνεται στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν η έλευση των Ποντίων από την ΕΣΣΔ, δημιούργησε μία πίεση στον ελλαδικό χώρο και στο Ποντιακό κίνημα, με αποτέλεσμα να τεθεί το αίτημα της αναγνώρισης της γενοκτονίας. Το 1994 η Βουλή των Ελλήνων αναγνωρίζει την 19η Μάιου, ημέρα που αποβιβάστηκε το 1919 στη Σαμψούντα ο Κεμάλ για να συνεχίσει τις μαζικές δολοφονίες, ως ημέρα μνήμης των 350.000 και πλέον Ελλήνων που δολοφονήθηκαν. Η Βουλή

αναλαμβάνει με το νόμο να συνεισφέρει σε όλες τις διαστάσεις του Ποντιακού. Εισαγωγή του Ποντιακού στην πολιτική ατζέντα, αναγνώριση του εγκλήματος από την Τουρκία, διεθνοποίηση, αποκατάσταση των Ποντίων της ΕΣΣΔ. Η συνέχεια όμως επανέφερε στην μνήμη των παλαιότερων Ποντίων την πολιτική της δεκαετίας του 1950. Αντί για αναγνώριση-διεθνοποίηση, υπονόμηση και αποσιώπηση στο όνομα της από τα πάνω επιβληθείσης ελληνοτουρκικής φιλίας. Μίας ελληνοτουρκικής φιλίας που εισάγει στην Ελλάδα τον κεμαλικό σοβινισμό και επεκτατισμό.

Το βιβλίο του Μιχάλη Χαραλαμπιδή, το οποίο έρχεται στην έκτη έκδοση να συμπληρώσει και άλλα κείμενα του συγγραφέα, αναλύει και αυτήν την πορεία του Ποντιακού ζητήματος, το οποίο μάλιστα αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον μετά και τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν στο ΟΗΕ, από την τουρκική πλευρά. Πλευρά η οποία προσπαθεί αμήχανα και με σπασμωδικές κινήσεις να αποτρέψει την ροή των πραγμάτων σε διεθνές επίπεδο, δίνοντας την εντύπωση της ένοχης που προσπαθεί να κρυφτεί, πέφτοντας ταυτόχρονα σε χιλιάδες αντιφάσεις.

Το βιβλίο περιλαμβάνει όλες τις παρεμβάσεις του συγγραφέα για το Ποντιακό ζήτημα στα Ηνωμένα Έθνη (1998, το 2002 και το 2004), στον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (1998), καθώς και την παρέμβασή του στις Βρυξέλλες το 2004, μαζί με ευρωβουλευτές και οργανώσεις από όλη την Ευρώπη.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Καραθεοδωρή 15,
(ΕΥΡΥΔΙΚΗ 4), 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκιός Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Εκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Εξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Κατά διακομματικής διαπλοκής και με όνόματα!

Ο Μιχάλης Καϊταντζίδης στην «Ελευθεροτυπία» (14-4) για μία από τις ελάχιστες περιπτώσεις όπου κάποιος γαλάσιος πήγε κάποιον ισχυρό να αγγίξει:

«Γαλάζια διαπλοκή, υπουργού και γ.γ. Ανάπτυξης, με τον Μυτιληναίο και συγκροτήματα Τύπου περιγράφει ο καρατομηθείς πρώην πρόεδρος της ΔΕΗ Ιωάννης Παλαιοκρασάς, με το πολυσέλιδο υπόμνημά του στον εισαγγελέα Πρωτοδικών. Με αυτό στοιχειοθετούνται, σύμφωνα με το συντάκτη του, τα όσα ανέφερε και κυρίως υπαινίχθηκε με την επιστολή παραίτησής του από πρόεδρος της ΔΕΗ. Την επιστολή οι υπουργοί Ανάπτυξης και Οικονομίας απέστειλαν στον εισαγγελέα, ο οποίος με τη σειρά του ζήτησε επιπλέον στοιχεία από τον καταγγέλλοντα. Το υπόμνημα (συνοδεύεται από 43 έγγραφα και αντίγραφα δημοσιευμάτων), που κατά την άποψή του επιβεβαιώνει τις καταγγελίες του, βάλλει κατά ενός συστήματος διαπλοκής που το ονομάζει «διαπλοκή στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας». Όπως λέει, αυτό λειτουργεί «ως άτυπος και αφανής μηχανισμός προώθησης οικονομικών συμφερόντων ορισμένων επιχειρηματιών, με τη συνεργασία κρατικών παραγόντων και ΜΜΕ, που τη στηρίζουν είτε με δημοσιεύματα είτε με συγκαλύψη και σιωπή». Από πλευράς κράτους και ευρύτερου δημόσιου τομέα, ως εμπλεκόμενους κατονομάζει το υπουργείο Ανάπτυξης και δευτερευόντως το υπουργείο Οικονομίας, τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, το διαχειριστή του Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας και τη ΔΕΗ. Από επιχειρηματικής πλευράς, τη ΜΕΤΚΑ του ομίλου Μυτιληναίου και από πλευράς ΜΜΕ, τις εφημερίδες «Βήμα», «Νέα» και δευτερευόντως το «Εθνος», με βάση τον αριθμό των σε βάρος του δημοσιευμάτων. Επιπλέον δε, αναφέρεται στη συμμετοχή του γιου του εκδότη του «Βήματος», του Παναγιώτη Ψυχάρη, μαζί με τον Ευάγγελο Μυτιληναίο και δημοσιογράφο της ίδιας εφημερίδας στη μετοχική σύνθεση της εταιρείας που ελέγχει το site «reporter.gr». Η άποψη που υποστηρίζει ο πρώην πρόεδρος της ΔΕΗ, και σύμφωνα με τον ίδιο στοιχειοθετείται από τα όσα περιγράφει, συνοψίζεται στο ότι η ΔΕΗ, από το 2000 και μετά, από τότε δηλαδή που επικεφαλής της τοποθετήθηκαν από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το διδυμο Παπούλια - Νέζη, επιχειρείται να χρησιμοποιηθεί ως η δημόσια επιχείρηση που:

* Θα τροφοδοτεί με τον μεγαλύτερο όγκο παραγγελιών εταιρείες συμφερόντων Μυτιληναίου

* θα αναλάβει το οικονομικό βάρος των ιδιωτικών μονάδων ηλεκτροπαραγωγής * με τη σταδιακή της απαξίωση, θα καταλήξει, κατά το μεγαλύτερο μέρος της, στα χέρια του Μυτιληναίου.

(...) Τα βέλη του Ιωάννη Παλαιοκρασάς, εκτοξεύει πρωτίστως κατά του Δημήτρη Σιούφα και του γ.γ. του υπουργείου, Νίκου Στεφάνου. Περιγράφει τον τρόπο που, κατά την άποψή του, «στήνονταν» οι διαγωνισμοί, τις εξελίξεις που υπήρξαν με τις παραπομπές και σε μία περίπτωση καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και επιπλέον για τον τρόπο λειτουργίας της απελευθερωμένης αγοράς, με τις ιδιωτικές μονάδες ηλεκτροπαραγωγής, που θα τις «πληρώνει» η ΔΕΗ με 60 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, για τα επόμενα 12 χρόνια.

(...) Είμαι πεπεισμένος ότι ο βασικός λόγος της αντίθεσης του Υπουργού προς το πρόσωπό μου ήταν ότι δεν ήμουν πειθίμο όργανο της πολιτικής συμβιβασμού με τα συμφέροντα της Διαπλοκής. Ο ίδιος μου είχε πει χαρακτηριστικά ότι η ΔΕΗ δεν θα ησυχάσει αν δεν τα βρουν μεταξύ τους οι Μυτιληναίος και Κοπελούζος. Σ' αυτό αντέτεινα ότι εγώ αντιλαμβάνομαι ότι ο ρόλος μου είναι να προσεγγίζω με τα συμφέροντα της ΔΕΗ και όχι να ασχολούμαι με συμβιβασμούς συμφερόντων τρίτων. (...) Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η προαγωγή του Διευθυντή της ΔΜΚΘ κ. Α. Μιζάν, που κατά την τεκμηριωμένη άποψή μου ευθύνεται για όλες σχεδόν τις Υποθέσεις, οι οποίες έχουν οδηγηθεί στην Ελληνική ή την Ευρωπαϊκή Δικαιοσύνη, σε Γενικό Διευθυντή, με πραξικοπηματική Συνεδρίαση του Δ.Σ., παρά τη δηλωμένη αντίθεσή μου. (...) Η στήριξη της παρούσας πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΝ προς τον κ. Νέζη έφτασε μέχρι του σημείου να προτιμήσει να στηρίξει τα συμφέροντα αυτού, αντί των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και να στείλει Απαντητικό Υπόμνημα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το οποίο είχε υπαγορευθεί από τους προσωπικούς του Δικηγόρους κ.κ. Ι και Η. Μανιάτη, Η. Αναγνωστόπουλο και Χρ. Αργυρόπουλο. Και αυτό παρ' όλο ότι είχα υποδείξει στον Υπουργό Ανάπτυξης εγγράφως Σχέδιο Απάντησης, που είχα συμφωνήσει με τις Βρυξέλλες, για να μπει η Υπόθεση στο Αρχείο. Το αποτέλεσμα βέβαια ήταν η απόρριψη του Υπομνήματος του ΥΠΑΝ και Απόφαση του Κολεγίου των Επιτρόπων της Ε.Ε. να προσφύγει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Προκειμένου να διατηρηθεί ανέπαφο το σύστημα της Διαπλοκής, το ΥΠΑΝ απέδιδε μεγάλη σημασία στα ΜΜΕ, με στόχο τον επηρεασμό της κοινής γνώμης. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούσε επιλεκτικώς μερικούς δημοσιογράφους, ως επί το πλείστον του αντιπολιτευόμενου την Κυβέρνηση Τύπου, προκειμένου να προωθούν, με το αζημίωτο, τις θέσεις του ΥΠΑΝ και να προβάλλουν τα «επιτεύγματα» της πολιτικής ηγεσίας του. Οι ίδιοι εχρησιμοποιούντο και για την πολιτική εξόντωση όσων αντιστέκονταν στα σχέδια της Διαπλοκής. Είναι χαρακτηριστικό ότι με την ομολογημένη από τη Διευθύντρια Επικοινωνίας της ΔΕΗ κ. Μπέσου, «εulογία» του ΥΠΑΝ, ετοιμαζόταν διετής Σύμβαση Διαφήμισης Κύρους ύψους 8.000.000 ευρώ, με εταιρεία που είχε πάρει ήδη 11 απευθείας αναθέσεις τα προηγούμενα 4 χρόνια! Η Σύμβαση αυτή ήταν μεταξύ των 7 Υποθέσεων, που κατήγγειλα στις 21.2.2005 στην Εισαγγελική Αρχή και έτσι ματαιώθηκε από το Δ.Σ. της ΔΕΗ και αντικαταστάθηκε από μία καλοκαρινή καμπάνια εξοικονόμησης ενέργειας ύψους μόλις 250.000 ευρώ με συνέπεια την εξοικονόμηση 7.750.000 ευρώ για τη ΔΕΗ!!

Ετσι φτάσαμε στο σημείο, σύμφωνα με τα όσα τεκμηριώνονται στο Υπόμνημα αυτό, οι εισηγήσεις των Υψηλών της ΔΕΗ και του Διευθύντος Συμβούλου της, αποφάσεις του Δ.Σ. της Επιχείρησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις της «ανεξάρτητης» Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, διαγωνισμοί του ΔΕΣΜΗΕ και τέλος ακόμη και Νόμοι του Ελληνικού Κράτους, να έχουν κοινή συνισταμένη την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Διαπλοκής! Φτάσαμε δυστυχώς στο σημείο η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΝ, στο πρόσωπο του Γ. Γραμματέα Ανάπτυξης, να υποστηρίζει με Υπομνήματά της προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέσεις, που υπαγορεύονταν από τα προσωπικά συμφέροντα του κ. Νέζη και όχι από το συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου, ή ακόμη και της ΔΕΗ. Φτάσαμε επίσης στο τραγελαφικό σημείο να δικάζεται, μετά από αυτεπάγγελτο δίωξη, το προηγούμενο Δ.Σ. της ΔΕΗ για απιστία σε βαθμό (sic) πλημμελήματος σε βάρος της Επιχείρησης και η ΔΕΗ να είναι παρούσα με νομικούς του Νομικού Τμήματος ως συνηγόρους των κατηγορουμένων αλλά απύσχα, ως πολιτική αγωγή!!! Πράγμα που επίσης πρέπει ποινικώς να διερευνηθεί...»

Η φωλιά του Κτήνους

Τό δάσος αυτό των γερανών που βλέπετε, είναι στη Βαγδάτη, δίπλα στις όχθες του Τίγρη. Ωστόσο δεν σηματοδοτεί ακριβώς αυτό που θά ήλπιζε κανείς (άναστήλωση της

χώρας, ανάπτυξη, κτλ). Πρόκειται για την κατασκευή της νέας Αμερικάνικης Πρεσβείας, της μεγαλύτερης στον κόσμο (312 στρέμματα!) σε έκταση που παραχώρησε το υπουργείο Εσωτερικών της δωσίλογης ιρακινής «Κυβέρνησης». Τό κόστος του έργου αναμένεται να φτάσει τό 1 δισ. δολάρια, οί ανάδοχοί είναι μυστικοί (καί κατά τό πλείστον Αμερικανοί καί Κουβερτιανοί) καί ή νέα Πρεσβεία θά διαθέτει αυτονομία ηλεκτρικής ενέργειας καί ύδρευσης σε σχέση με τήν πόλη.

Κυβερνείο πραγματικό της Κατεχόμενης χώρας, με όλη τήν σημειολογία παρούσα...

Τέστ πολιτικής νοημοσύνης

Στό σημερινό τέστ του «Αντιφωνητή» τίθεται τό έξις πρόβλημα: Έχετε δύο μέλη του άμερικανικού Κογκρέσου (μέ τά στοιχειώδη βιογραφικά τους) καί δύο παραπτώματα (μέ τίς επιπτώσεις τους). Έσειε καλείστε νά τά άντιστοιχίσετε στά πρόσωπα, μέ γνώμονα τήν πολιτική σας κατάρτιση (ναί, καί έφάμιλλη τής άμοιβάδας νά είναι θά άποδειχθεί άρκετή). Έχουμε λοιπόν καί λέμε:

Η Σύνθια Μακ Κίννη είναι νέγρα, εκλέγεται στην Ατλάντα επί δεκαετίες με τό Δημοκρατικό

Κόμμα, χαιρεί τεράστιας εκτίμησης στον κόσμο, κόντρα στη θέληση όλου του κατεστημένου (καί του ίδιου του κόμματός της). Αμφισβήτησε τήν έπίσημη πα-

ραριά για τά γεγονότα τής 11ης Σεπτεμβρίου (μέ Μπίν Λάντεν καί τέτοια) καί τήν έκλογή του καθυστερημένου τό 2000 μέ τήν άπάτη στη Φλόριδα. Ένδιαφέρεται ενεργά για τόν Τρίτο Κόσμο καί καταδίκασε τήν ισραηλινή πολιτική έναντι τών Παλαιστινίων. Τό 2002 σε μία πρωτοφανή διαδικασία, καί μέ χρήματα τής Αμερικανοϊσραηλινής Έπιτροπής (ΑΙΡΑΡ), έχασε τή θέση της στο Κογκρέσο, μά έπανήλθε θριαμβευτικά πρό διετίας.

Ο Τόμ Λάντος είναι Ούγγροεβραϊός, εκλέγεται με τό Δημοκρατικό Κόμμα στην Καλιφόρνια,

καί αυτοσυστήνεται ως «ό μόνος έπιζών του Όλοκαυτώματος που έχει εκλεγεί στο Κογκρέσο». Λύνει καί δένει στην Έπιτροπή Έξωτερικών Υποθέσεων του Κογκρέσου, βαφτίζοντας τήν ισραηλινή πολιτική «άμερικανική» (στό Ισραήλ από τό 1956 μετέβη περίπου

60 φορές). Τό 1991 ήταν αυτός που κουβάλησε στο Κογκρέσο τήν κόρη του Κουβερτιανού πρέσβη για νά παραστήσει τή νοσοκόμα που «είδε τούς Ιρακινούς στρατιώτες νά πετούν από τίς θερμοκοιτίδες τά βρέφη στο πάτωμα» (άπάτη που έπληρέασε σημαντικά τήν διεθνή κοινή γνώμη καί άν καί ξεσκαπάστηκε, ό Λάντος ποτέ δέν τήν χρεώθηκε).

2006: Στην είσοδο του Καπιτωλίου ό μπάτσος δέν αναγνωρίζει (!) ένα μέλος του Κογκρέσου καί τό γραπώνει μέ άγένεια. Δέχεται μία σπρωξιά καί τό κάνει μείζον ζήτημα στα δικαστήρια, όπου ή συγγνώμη που κερδίζει δέν κλείνει τήν υπόθεση. Τά ΜΜΕ διασύρουν τόν/τήν δράστη, παρουσιάζοντας μόνο τήν άποψη του μπάτσου καί άποσιωπώντας τόν αντίλογο του/της γεροισιαστου, που κινδυνεύει νά ύποστει σοβαρότατες συνέπειες.

2000: Στους δρόμους τής Ουάσινγκτον, μέλος του Κογκρέσου οδηγώντας πατάει τό πόδι του 13χρονου μαθητή Owen Sanderson. Χωρίς καν νά κατέβει από τό αυτοκίνητο, πάει νά φύγει αφήνοντας τό παιδί νά σφαδάζει στο πεζοδρόμιο αλλά έπεμβαίνουν οί δάσκαλοι κόβοντας τόν δρόμο του αυτοκινήτου. Ο μπάτσος έπεμβαίνει άπειλώντας τούς... δασκάλους μέ σύλληψη άν δέν παραμερίσουν, κι αυτοί παίρνουν τά νούμερα του αυτοκινήτου που έφερε τά διακριτικά του Κογκρέσου. Ο δράστης λέει ψέματα οτίς έφημερίδες για τό συμβάν καί τελικά καταδικάζεται σε πρόστιμο... 25 δολαρίων!

Τί λέτε λοιπόν;

Κάτω τά χέρια άπ' τόν άγωγό, σκυλάραπα!

Ο καημένος ό πρόεδρος του Τσαντ, Ιντρίς Ντεμπύ, έχοντας χρόνια τώρα ύπηρετήσει (ως νέγρος, κανονικά) τά αφεντικά, μέ στρατιωτική συνεργασία, άμερικανούς εκπαιδευτές στον στρατό του, κτλ, πίστεψε πως μπορούσε νά κερδίσει λίγους πόντους στην άλυσίδα που είναι δεμένος ό λαμός νά βάλει λοιπόν νά βάλει κανένα φραγκάκι στην τσέπη τής εξαθλιωμένης του χώρας φορολογώντας τό πετρέλαιο του άγωγού τής Exxon-Mobil προς τό Καμερούν. Η ιδέα μάλλον δέν έτυχε ένθουσιώδους ύποδοχής στην Παγκόσμια Τράπεζα του άρχισιωνιστή Γούλφοβιτς. Καί για νά μήν μείνει καμμία άμφιβολία στον Ντεμπύ, άντάρτες από τό γειτονικό Σουδάν έπιτέθηκαν στην πρωτεύουσά του Τζαμένα! Α, καί βοήκαν κι ένα σενάριο για νά τόν συνδέσουν μέ τήν «γενοκτονία στο Νταρφούρ»!

Έδώ βρέ παλληκάρι μου φάγανε τόν Τζών Γκάραγκ στο Σουδάν, που στήριζαν τό άντάρτικο του επί χρόνια, μόλις ό τελευταίος ζήτησε λίγα ψίχουλα για τόν τόπο του. Έσένα θ' άφηναν, που έχεις καί καλές σχέσεις μέ τούς Γάλλους!

Άλλοι τόποι, άλλα ήθη...

Πρίν μία δεκαετία, γειτονική μας χώρα (δέν έχει νά κάνει μ' αυτήν, θά μπορούσε νά είναι οποιαδήποτε, π.χ. ή Κόστα Ρίκα), είχε διεκδικήσει λόγους καί έργους τήν έλληνικότητα κάποιων νησιών μας (Τμία, Λάμια, κάτι τέτοιο...). Η αντίδραση τών άπογόνων του Λεωνίδα καί του Μεγαλέξανδρου ήταν μία έντερική εκκένωση σε κυβερνητικό επίπεδο, καί μία μεγάλη άνακούφιση από πλευράς λαού που διασώθηκε ή ειρήνη (καί ή άμεριμνη φραπεδιά). Έκτοτε σιωπή καί λησμονία - μάλιστα πρόσφατα κόψαν καί τό έπίδομα του βοσκου που είχε τό κοπάδι του στο νησί, μόνη άσκηση κυριαρχίας επ' αυτό!

Σε κάποια άλλα μέρη του κόσμου, ώστόσο, σε ακριβώς παρόμοια ζητήματα, οί άντιδράσεις διαφέρουν. Καί για νάχετε μία γεύση, ρίξτε μία ματιά στον άνωτέρω εικονιζόμενο Κορεάτη που μέ τόν δικό του τρόπο διαμαρτύρεται έξω από τήν ιαπωνική πρεσβεία για τήν διεκδίκηση τών νήσων Τόγκο από τό Τόκυο...

Έκδηλωση χαμηλού προφίλ και ύψηλης σημασίας

Πραγματοποιήθηκε στην Ξάνθη στις 12 Απριλίου, στην αίθουσα «Λίλιαν Βουδούρη», μια πολύ όμορφη και ζεστή έκδηλωση που οργάνωσε η ΝΕΛΕ Ξάνθης για τα Τμήματα μάθησης των Τσιγγάνων (μουσουλμάνων) κατοίκων του Δροσερού με την στήριξη του Ίδρυματος Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης. Η έκδηλωση ξεκίνησε με την ανάγνωση χαιρετισμού της Προέδρου του διοικητικού συμβουλίου

του ιδρύματος κ. Βιργινίας Τσουδερού. Κατόπιν, παίρνοντας το λόγο η κ. Κλεοπάτρα Πεταλά, υπεύθυνη της ΝΕΛΕ, ανέλυσε τους στόχους των δράσεων στο Δροσερό, προχωρώντας και σε μια συνολική αποτίμηση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων του Α' εξαμήνου του 2006. Οί υπεύθυνοι των παραπάνω προγραμμάτων, Κυκλοφοριακής Αγωγής Ανθυπαστυνόμος κ. Μπαλεστράβος, Αγωγής Υγείας κ. Χαράνα, Έκμάθησης Μουσικών Οργάνων κ. Αβραμίδης και Θεάτρου κ. Μπότσιος, προχώρησαν σε αναφορές για τις δράσεις των προγραμμάτων και κατέθεσαν τις απόψεις και τις εμπειρίες τους.

Ακολούθησε θεατρική παράσταση - διασκευή της «ΕΙΡΗΝΗΣ» του Αριστοφάνη από τους μικρούς και πολύ ταλαντούχους ηθοποιούς από το Δροσερό που ένθουσιασε αλλά και συγκίνησε το πολυπληθές κοινό. Την έκδηλωση τίμησαν με την παρουσία τους, μεταξύ άλλων, η αντιδήμαρχος κ. Α. Τζόλα, η υπεύθυνη Τουριστικής Προβολής της Νομαρχίας Ξάνθης κ. Π. Στάντσιου και ο Αστυνομικός Διευθυντής κ. Ι. Χριστοφορίδης.

Ξαναβρίσκοντας τα παιδιά του Διόνυσου

Είχαμε την ευκαιρία και την τύχη να βρεθούμε σε μία πολύ ωραία, σχεδόν * τέλεια έκδηλωση στη Σταυρούπολη της Ξάνθης. Με τον εύρηματικό και πρωτότυπο τίτλο «Ξαναβρίσκοντας τα παιδιά του Διόνυσου», ο Δήμος Σταυρούπολης, το Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας και η ΜΚΟ του Δήμου Club 21, διοργάνωσαν σε μία πανέμορφη τοποθεσία, δίπλα στον Μακεδονικό τάφο μία έκδηλωση για τη δημιουργία ενός άμπελωνα της περιοχής. Ο Μητροπολίτης Ξάνθης Παντελεήμων ευλόγησε τα κλήματα που έφερε ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης από τους άμπελνες της Καλαβρίας και της Απουλίας της Νότιας Ιταλίας, και στη συνέχεια μίλησαν ο Δήμαρχος Σταυρούπολης, ο βουλευτής Ξάνθης Π. Σγουρίδης, εκπρόσωποι των βουλευτών του νομού, της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, του Έπιμελητηρίου Ξάνθης, ο Κώστας Ζουράρις και ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης ο οποίος αναφέρθηκε στη σημαντική αυτή πρωτοβουλία, τονίζοντας τη συμβολική αλλά και ουσιαστική διάστασή της. Στη συνέχεια οι παρευρισκόμενοι κατευθύνθηκαν στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο, έκτασως 40 περίπου στρεμμάτων όπου φυτεύτηκαν τα κλήματα, ενώ άμεσως μετά οι διοργανωτές είχαν φροντίσει για

το γεύμα με ψάρι - Κυριακή των Βαΐων γάρ - και κρασί, ενώ την έκδηλωση έντυσε με τη μοναδική φωνή του ο Θρακιώτης καλλιτέχνης Χρόνης Αηδονίδης. Από την έκδηλωση φύγαμε σαφώς πιδ αισιόδοξοι,

τόσο για την θαυμάσια αυτή πρωτοβουλία - το κρασί πλέον αγκαλιάζει πολλούς ανθρώπους - όσο και για το γεγονός ότι σε μία σχεδόν άγνωστη περιοχή της Θράκης υπάρχουν άνθρωποι, και κυρίως πολλοί νέοι, που αγαπούν τον τόπο τους και φροντίζουν για το μέλλον του(ς).

Φ.Μ.

* Τό «σχεδόν» άφορα κάτι πολύ συγκεκριμένο: Την πρόσκληση στην έκδηλωση του... Τούρκου Προξένου Κομοτηνής (παρέστη ο υποπρόξενος)! Έλεος, κ. δήμαρχε και άλλοι συντοπίτες, αφήστε και κάτι να συμβεί στη Θράκη χωρίς να «νομιμοποιηθεί» από την παρουσία του ξένου διπλωμάτη...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΜΑΚΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

(Ξάνθη, εκδόσεις Σπανίδη, 2006)

Η συγκέντρωση σε ένα τόμο έξι κειμένων σχετικά με τους μετασχηματισμούς της ταυτότητας των Πομάκων στα τελευταία 100 χρόνια στοχεύει στο να συνοψίσει έναν τεράστιο όγκο της διεθνούς βιβλιογραφίας σχετικά με το θέμα αυτό και να συμβάλει στην αναζήτηση κοινών συνισταμένων μέσα από συγκλίσεις και αποκλίσεις έξι διαφορετικών ερευνητών που κινούνται στο χώρο της ιστορίας, της λαογραφίας, της κοινωνιολογίας, της γλωσσολογίας και της κοινωνικής ανθρωπολογίας. Κοινή αφετηρία των έξι συγγραφέων του βιβλίου αποτελεί η προσέγγιση του ζητήματος μέσα από σύγχρονες οπτικές γωνίες, συμβάλλοντας στην απεμπλοκή του από την εθνικιστική ιστοριογραφία του παρελθόντος αλλά και από τις ισοπεδωτικές μεταμοντέρνες εθνογραφίες που αγνοούν τον χώρο της Θράκης και θεωρητικοποιούν χωρίς ανάλυση των ιστορικοκοινωνικών δεδομένων. Αυτό βέβαια δεν συνεπάγεται ομοιόμορφη αντιμετώπιση. Αντίθετα, τα κείμενα του βιβλίου διαφέρουν μεταξύ τους

τόσο ως προς το μέγεθος και τη μορφή όσο και ως προς τη θεματολογία και τον προσανατολισμό τους.

Το κείμενο του Παναγιώτη Παπαδημητρίου αποτελεί μια σημαντική ιστορική εισαγωγή που καλύπτει χρονικά την περίοδο από την ίδρυση του βουλγαρικού κράτους μέχρι το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα αναφορών τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Βουλγαρία, ο Π. Παπαδημητρίου προσδιορίζει αναλυτικά τόσο το πεδίο έρευνας όσο και τις πολλαπλές διακυμάνσεις της πομακικής ταυτότητας, περιγράφοντας το πέρασμα από τις σχέσεις συνύπαρξης των εθνοτικών ομάδων κατά το 19ο αιώνα στη διαμόρφωση των εθνικών κρατών στα Βαλκάνια.

Στο κείμενο του Θεοφάνη Μαλκίδη, αναλύεται ο ρόλος που διαδραμάτισαν οι μεταβολές στις ελληνοτουρκικές σχέσεις στην εξέλιξη της ταυτότητας των Πομάκων της ελλαδικής Θράκης από το 1930 μέχρι σήμερα. Ο Θ. Μαλκίδης προσπαθεί να αναδείξει τους κυριότερους παράγοντες που επηρέασαν την πομακική ταυτότητα σε συνάρτηση με τις επίσημη κρατική πολιτική και τη διείσδυση του τουρκικού εθνικισμού στη Θράκη.

Συνέχεια στη σελίδα 5

Σχόλια πτερόεντα

Για τα παιδιά της γενναίας Έλευθερίας Φουρτουλάκη που θυσιάστηκε για χάρη του Κουρδικού αγώνα - και όλα τα κόμματα και τα ΜΜΕ άποσιώπησαν την τραγική της θυσία - ο πρώην βουλευτής Έβρου Χρήστος Κηπουρός προτείνει κάτι σημαντικό, από πρακτικής μά και ήθικης απόψεως: Τα πολιτικά κόμματα να αναλάβουν τις σπουδές των δύο όρφανων παιδιών της Έλευθερίας. Όταν τό άγος της 15ης Φεβρουαρίου 1999 σπιλώνει ακόμη τή χώρα μας με τόν ρόλο του κουκουλοφόρου της ΜΠ, είναι όντως τό λιγότερο πού μπορούμε νά κάνουμε θεσμικά ως αναγνώριση της συγκινητικής αυτοθυσίας μιάς άπλης Έλληνίδας πού ήρε τις άμαρτίες των κυβερνώντων.

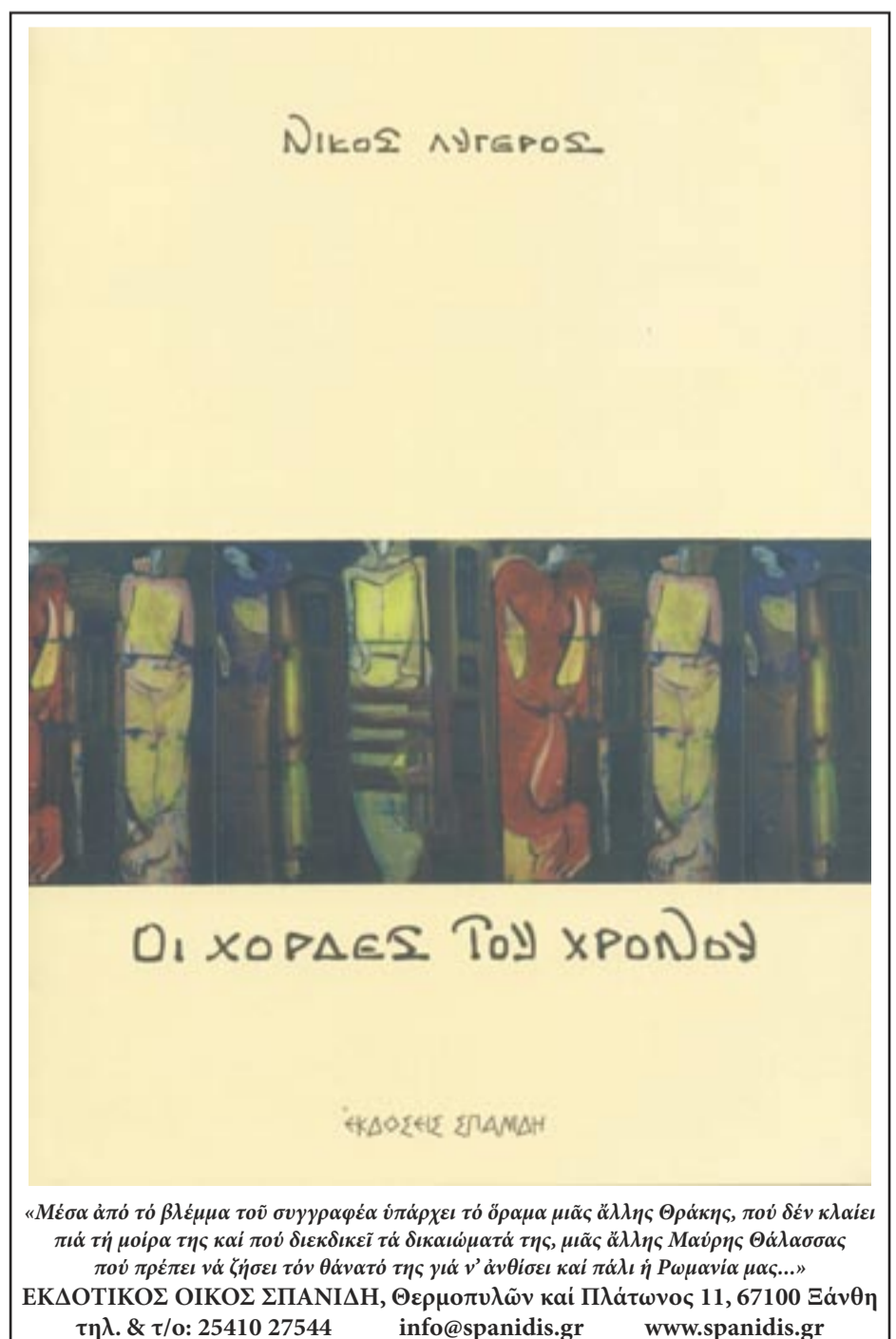
Μεγάλη Τρίτη βράδυ, στό κεντρικό δελτίο ειδήσεων του TRT International, οί Τούρκοι είχαν ρεπορτάζ από τήν έλληνική Θράκη με θέμα τήν «άλλοίωση της πληθυσμιακής της σύνθεσης», σε βάρος της «τουρκικής μειονότητας». Έντάξει, δέν είναι τίποτε πρωτότυπο αυτό γενικά, αλλά θέλουμε νά επιστημόνουμε κάτι συγκεκριμένο: Στό ρεπορτάζ μιλούσαν τουρκόφωνοι πρόσφυγες (μάλλον από τις Σάπες), και νά «τί ώραία τούρκικα μιλούν οί νεήλυδες», νά κι «ένα τούρκικο τραγούδι πού τραγουδάει ή κυρία», κτλ. Καλό θά είναι οί άνθρωποι - ειδικά οί τουρκόφωνοι Τσακαλιήδες, πού είναι φανατικότεροι Έλληνες όλων μας - νά προσέχουν όταν μιλούν σε τούρκικα μέσα γιατί ή εικόνα πού βγαίνει είναι έντελώς άλλη από αυτήν πού ισχύει και οί ίδιοι θά ήθελαν...

Πρίν λίγο καιρό (26-10-2005) επιστημαίναμε τήν κωμική ανακοίνωση του Συνδέσμου Βιομηχάνων Ροδόπης όπου ευχαριστούσε επωνύμως σύμβουλο της Περιφέρειας ΑΜ-Θ για τήν παρέμβασή του ώστε νά τοποθετηθούν ταχυδρομικά κουτιά στην Βιομηχανική Περιοχή Κομοτηνής (ή, για νά είμαστε ακριβέστεροι, νά... δρομολογηθεί ή τοποθέτησή τους!). Πρόσφατα πάλι διαβάσαμε σε όλον τόν τοπικό Τύπο ευχαριστία έπιστολή του βιομήχανου Γ. Νικολαΐδη πρός τόν γ.γ. της Περιφέρειας για τό άμέριστο ενδιαφέρον του, κτλ, κτλ. Τί νά πει κανείς; Ότι, άσχετως του τί συνέβη, δέν έπιτρέπεται νά εκτίθεται με τέτοιον τρόπο ή διοίκηση; Όταν είναι ανάγκη νά επιστημαίνεις και τό τί είναι άκομψο ή φαιδρό, σημαίνει ότι χάθηκε έντελώς ή δυνατότητα έπικοινωνίας στην κοινωνία μας.

Στίς 9 Απριλίου ή όνομαζόμενη «Τουρκική Ένωση Ξάνθης» διοργάνωσε εκλογές από τις όποιες προέκυψε νέο διοικητικό συμβούλιο. Αξίζει νά δει κανείς τά όνόματα των μελών του νέου Δ.Σ. για νά καταλάβει περί τίνος πρόκειται. Είναι τά ίδια πρόσωπα πού φωτογραφίζονται παντού, σε κάθε έκδηλωση φανατισμού στά πομακοχώρια, οί ίδιοι πού διαμαρτύρονται για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στά στημένα «έπιστημονικά» συνέδρια διάφορων φορέων πού άσχολούνται με μειονοτικά ζητήματα (ΚΕΜΟ κλπ), οί ίδιοι πού γράφουν και διακινούν τις προξενοφυλλάδες στη Θράκη. Για όσους δέν τούς γνωρίζουν, παραθέτουμε τή νέα σύνθεση. Θαυμάστε διοικητικό συμβούλιο: Χικμέτ Τζεμίλογλου (πρόεδρος), Οζάν Αχμέτογλου (άντιπρόεδρος), Μουσταφά Τράμπα (γενικός γραμματέας), Σαλή Μπέλτοσ (ταμίας), Χουσεΐν Μεχμέτ Ουστά (μέλος), Ρεϊχάν Χατζημπράμ (μέλος), Σεριφέ Μουσταφάογλου (μέλος). Υποψήφιοι Έλεγκτικής Έπιτροπής: Φερούχ Τζαφέρογλου, Έρκάν Ρουσέν, Ιλάι Βελιόγλου, Αχμέτ Ιμάμ. Καί τί έργο θά έπιτελέσουν τώρα οί ανωτέρω κύριοι σε ένα άνύπαρκτο (διαλυμένο με άμετάκλητη δικαστική απόφαση) σωματείο; Μά... τό ίδιο πού θά έπιτελούσαν και άσχετως της διάλυσης: τόν έκτουρκισμό - έκκεμαλισμό του μουσουλμανικού πληθυσμού.

«Μέσα από τό βλέμμα του συγγραφέα υπάρχει τό όραμα μιάς άλλης Θράκης, πού δέν κλαίει πιά τή μοίρα της και πού διεκδικεί τά δικαιώματά της, μιάς άλλης Μαύρης Θάλασσας πού πρέπει νά ζήσει τόν θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θεσσαλονίκης και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Ο Έλληνοαμερικανός καθηγητής ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΤΖΕΗΜΣ) ΠΕΤΡΑΣ

σέ αποκλειστική συνέντευξη στον «Αντιφωνητή»!

Ο Δημήτρης (Τζέημς) Πέτρας είναι ομότιμος καθηγητής κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Μπίνχαμπτον της Νέας Υόρκης. Είναι γνωστός παγκοσμίως για την (50χρονη!) ιδεολογική του δράση κατά του ιμπεριαλισμού και την υποστήριξη του στα κινήματα των άκτιμώνων αγροτών της Βραζιλίας και των ανέργων έργατων στην Αργεντινή. Έχει γράψει αμέτρητα άρθρα και 63 (!) βιβλία που μεταφράστηκαν σε 18 γλώσσες. Δημοσιεύουμε σήμερα το δεύτερο μέρος από την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη που μας παραχώρησε ο άειθαλής επαναστάτης και διακεκριμένος συμπατριώτης μας, που τιμά διεθνώς την Ελλάδα με την συνεπή του στρατεύση υπέρ των αδυνάτων και την μοναδικά τολμηρή - όπως θα διαπιστώσετε - γλώσσα αληθείας που σε κανέναν δεν χαρίζεται.

- Κύριε καθηγητά, κάτι για την ίδια την Αμερική. Παρότι βλέπουμε την προτεραιότητα της σιωνιστικής άτζέντας, υπάρχουν κάποιες τρέχουσες υποθέσεις που δείχνουν αντίρροπες δυνάμεις: η υπόθεση κατασκοπείας ΑΙΡΑΚ - Φράνκλιν, η σύλληψη και καταδίκη του Αμπράμωφ, η αποκάλυψη και παραίτηση του Σκούτερ Λίμπυ, η μελέτη των Γουόλτ - Μιρσχαίμερ κτλ δείχνουν σάν μάχες ενός εσωτερικού πολέμου.

- Ναι, μπορείτε να πείτε ότι η αντίσταση στην αυξανόμενη δύναμη του σιωνισμού αρχίζει να αναδύεται αλλά, κάτι έντυπιαστικό, ή περισσότερη αντίσταση δεν προέρχεται από την Αριστερά, γιατί οι σιωνιστές την έχουν φιώσει στο θέμα της ισχύος τους στις ΗΠΑ και της κριτικής στο Ισραήλ. Η Αριστερά, ειδικά η σοσιαλδημοκρατική και φιλελεύθερη Αριστερά των ΗΠΑ είναι απολύτως δειλή στο να εγείρει τέτοια ζητήματα, πόσο μάλλον να δράσει σε σχέση με αυτά. Έτσι έχουμε παράγοντες στον κρατικό μηχανισμό, ειδικά το FBI, ακόμη και την CIA, μά και αξιωματούχους του Στρατού να είναι πολύ έχθρικοί στη χρήση της αμερικανικής ισχύος προς έξυπνότερη του Ισραήλ. Είναι πολύ ενοχλημένοι από την τεράστια διείσδυση της Μοσάντ στη χώρα και την δυνατότητά της να χαράζει την μεσανατολική πολιτική των ΗΠΑ. Έχουμε λοιπόν αυτές τις υποθέσεις, όπως την δίκη του Σκούτερ Λίμπυ που είναι πρόσωπο - κλειδί του Τσέινι κι από τους κύριους συντελεστές της προπαγάνδας και των πλαστών ντοκουμέντων που διοχετεύτηκαν προς τον Μπούκι κι οδήγησαν στον πόλεμο κατά του Ιράκ. Έχουμε την δίκη του Αμπραμωφ που δικάζεται για την εξαγορά μελών του Κογκρέσου όχι μόνο για διαφθορά κι απάτες μά και για την διοχέτευση εκατομμυρίων δολαρίων στο Ισραήλ. Έχουμε επίσης την πολύ σημαντική δίκη δύο πολύ υψηλά ιστάμενων στελεχών της ΑΙΡΑΚ, κατηγορούμενων για κατασκοπεία υπέρ του Ισραήλ σε συνεργασία με κατάσκοπο μέσα στο Πεντάγωνο, τον κ. Φράνκλιν, ο οποίος θάκαταθέσει εναντίον τους.

Ντάνγκλας Φέηθ

Όσοσο χρειάζεται πολλή προσοχή. Η σιωνιστική επίθεση στα ΜΜΕ είναι τεράστια και όλες οι μεγάλες εφημερίδες θέτουν ερωτήματα για την διώξη των δύο συνεργατών της ισραηλινής πρεσβείας. Η Ουάσινγκτον Πόστ ζήτησε την απαλλαγή τους από τις κατηγορίες και - κάτι σημαντικό - ο δικαστής αρχίζει να υποκύπτει στην σιωνιστική πίεση και άμφισβητεί τη νομική βάση του κατηγορητηρίου κατά των δύο σιωνιστών - καθόλου καλός οίονος ενών ή υπόθεση συνεχίζεται. Ήδη η υπόθεση αναβλήθηκε για τον Μάιο και η πολιτική πίεση ίσως υποχρεώσει τον δικαστή να

κλείσει την υπόθεση ή να απορρίψει το κατηγορητήριο.

- Και κάτι για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Γνωρίζετε ότι μετά από δύο δεκαετίες κυριαρχίας του ΠαΣοΚ ή χώρα έχει μία συντηρητική κυβέρνηση. Ο κόσμος σε όλη την Ευρώπη δείχνει κουρασμένος από τα μεταλλαγμένα κόμματα της Αριστεράς. Εσείς είχατε έρθει στην Ελλάδα με πρόσκληση του Ανδρέα Παπανδρέου μά γρήγορα φύγατε απογοητευμένος.

- Αυτόν τον καιρό διαβάζω μία θαυμάσια ανάλυση του διάσημου Βρετανού καθηγητή Μάρκ Μαζάουερ για την περίοδο της γεραμικής Κατοχής στην Ελλάδα και την Αντίσταση. Σε κάποιο σημείο αναφέρεται ο Γεώργιος Παπανδρέου που αρνήθηκε να συνδεθεί με όποιανδήποτε ομάδα αντίστασης στους ναζί, στάθηκε παράμερα και η μόνη του δραστηριότητα ήταν η παροχή πληροφοριών στις βρετανικές υπηρεσίες. Αυτή η παράδοση συνεργασίας των Παπανδρέου με τον δυτικό ιμπεριαλισμό δεν έληξε με την Συμφωνία της Βάρκιζας το 1944. Όταν συναντήθηκα με τον Ανδρέα Παπανδρέου το 1976 στη Ρώμη, μου είπε πολλά. Με κάλεσε να παραδώσω σεμινάρια μαρξισμού σε στελέχη του ΠαΣοΚ. Στην πραγματικότητα έκανα σεμινάρια μαρξισμού στον ίδιον - ιδιαίτερα μαθήματα! - και όφειλω να πω ότι δεν είχα μεγάλη επιτυχία. Τον Δεκέμβρη του 1981 με κάλεσε μετά την εκλογική του νίκη να μιλήσουμε για θέματα κυβερνητικά. Μιλήσαμε για την περίπτωση του Αλλιέντε, για το ζήτημα του κράτους, κτλ. Δεν ήμουν απολύτως ικανοποιημένος αλλά ήλπιζα ότι θα δημιουργήσει συνθήκες ευνοϊκές για την Αριστερά, τά συνδικάτα και τον μαζικό αγώνα. Έτσι συμφώνησα να αναλάβω την διεύθυνση του Κέντρου Μεσογειακών Μελετών και επίσης να είμαι προσωπικός του σύμβουλος σε θέματα διεθνών σχέσεων.

Όσο ήμουν στην Ελλάδα λειτουργήσα ως πολιτικός σύμβουλος και δημιουργήσαμε προγράμματα για συνδικαλιστικά στελέχη στη ΔΕΗ, στη μεταλλοβιομηχανία, κτλ. Το 1983 το 70% της Ελληνικής βιομηχανίας ήταν υπερχρεωμένη στο Κράτος. Παρότι ο Παπανδρέου είχε μία πλειοψηφία 60% στο Κοινοβούλιο, συνυπολογίζοντας τό ΚΚΕ, αρνήθηκε οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία για κοινωνικοποίηση αυτής της υπερχρεωμένης ιδιωτικής βιομηχανίας. Όταν τον ρώτησα γιατί, μου είπε «οι εργάτες θά διαλύσουν τις βιομηχανίες». Του απάντησα ότι οι βιομήχανοι τις είχαν ήδη διαλύσει, και χειρότερα δεν γινόταν, άλλωστε έτσι θά δινόταν κι ένα περιεχόμενο στο σύνθημά του για «κοινωνικοποίηση». Μου απάντησε «νά περιμένουμε να ληξει η οικονομική κρίση και τότε να προχωρήσουμε». Είπα «έχουμε την οικονομική κρίση που επέτρεψε την έκλογή σου». Έγιναν κάποια βήματα: στους χαμηλούς μισθούς, στην Υγεία, στα Πανεπιστήμια, κυρίως στην ατμόσφαιρα για κοινωνική αυτοοργάνωση, ειδικά τό 1983. Γρήγορα όμως κατάλαβα ότι με τον Παπανδρέου δεν θά γινόταν καμμία κοινωνικοποίηση στην Οικονομία. Ανακάλυψα ότι παρά τις συζητήσεις μας, τις οποίες παρακολουθούσε με τό σημειωματάριο στο χέρι, την εβδομαδιαία συνάντησή μας ακολουθούσε εκείνη με τον Αμερικανό πρέσβη με τό όποιον συζητούσε την πολιτική του άτζέντα. Χρησιμοποιούσε πολλές από τις ιδέες που κουβεντιάζαμε ως άριστερό καμουφλάζ στην άρχόμενη δεξιά στρατοφύτου. Σκέφτηκα ότι αφήνοντας κατά μέρος τό σοσιαλισμό θά μπορούσαμε να προωθήσουμε τους κοινωνικούς αγώνες. Κι αυτό όμως έφτασε στα όρια του στίς αρχές του 1984. Είδα ότι τό εργατικό κίνημα χειραγωγείτο από τους ηγέτες του ΠαΣοΚ στη ΓΣΕΕ που είχε χάσει την αυτονομία της και ήταν περισσότερο ιμάντας μετάδοσης της κυβερνητικής πολιτικής. Αριστεροί ηγέτες στα συνδικάτα πιέζονταν από τό κόμμα. Είχα συζητήσεις με τον Φλωράκη που με

ρώτησε τη γνώμη μου για τον Παπανδρέου και του απάντησα με ειλικρίνεια ότι είναι ένας αξιόπιστος σοσιαλδημοκράτης που όμως κάποια στιγμή θά στρίψει δεξιά. Τό 1984 ο Παπανδρέου βρισκόταν σε διαβουλεύσεις με τό Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και υπέγραψε μυστική συμφωνία για περιοριστική πολιτική άμείσως μετά τις εκλογές του 1985. Αμέσως με την έφαρμογή της πολιτικής αυτής ο ίδιος ο Παπανδρέου έδιωξε από τό κόμμα τους συνδικαλιστές που διαφώνησαν με την νέα πολιτική. Τότε παραιτήθηκα στέλλοντάς του μία έπιστολή στην οποία κατέληγα λέγοντας ότι τό κοινωνικό κίνημα στην Ελλάδα είναι πολύ μεγαλύτερο από οποιοδήποτε άτομο. Συμπερασματικά έβλεπα να κινείται σε πορεία με ζήγκ ζάγκ μά προς τά δεξιά.

- Γνωρίζετε βέβαια ότι τό ΠαΣοΚ εκείνων των ημερών ήταν πολύ άριστερό σε σχέση με τό σημερινό των Κώστα Σημίτη - Γιώργου Παπανδρέου. Τι γνώμη έχετε σχετικά;

- Όσον αφορά τον Γιώργο Παπανδρέου, ή εικόνα που αποκόμισα ήταν ότι πρόκειται για μία πολύ αδύναμη προσωπικότητα, με απόλυτη άγνοια σε όλoκληρα ζητήματα αναφορικά με τον ιμπεριαλισμό και πολύ συνδεδεμένος με τον φιλελευθερισμό. Όμως ο μεγαλύτερος ανταγωνιστής μου όσο ήμουν στην

Ελλάδα ήταν ο τότε ύπουργός Γεωργίας κ. Σημίτης. Σε συνάντησή μας στο γραφείο του διαφωνήσαμε για τό αν ή Ελλάδα είναι έξαρτημένη χώρα - όπως εγώ υποστήριζα - και συγκρίσιμη με τις χώρες του Τρίτου Κόσμου, και άντέτεινε ότι ή Ελλάδα είναι μία ευρωπαϊκή χώρα με στρατηγικό συμφέρον την ένσωμάτωσή της στην δυτική Ευρώπη, κτλ. Του είπα ότι αν μου βρει μία δυναμική μεγάλη ελληνική βιομηχανία, αν μου δείξει Ευρωπαίους που να θέλουν συνεργασία με έλληνικές κρατικές επιχειρήσεις και να συνδιαμορφώνουν στρατηγική ανάπτυξης σε μία βάση ισότητας, θά συμφωνούσα. «Από τή στιγμή που τή χώρα την έκμεταλλεύονται οικονομικά οι ξένοι σε συνεργασία με την ντόπια ολιγαρχία, τό σχήμα σας δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα», του είπα. Μου ήταν ξεκάθαρο πως ο Σημίτης ήγειτο της δεξιάς πτέρυγας του ΠαΣοΚ, με προσανατολισμό στην νατοϊκή - αμερικανικοευρωπαϊκή ένταξη, παρά τά μακροπρόθεσμα στρατηγικά προβλήματα μιας τέτοιας έπιλογής για μία υπανάπτυκτη χώρα σαν την Ελλάδα. Για ένα διάστημα προσπάθησα να δουλέψω με μία μικρή ομάδα πρώην συνδικαλιστών (Πιπεργιάς, Κοκκινοβασιλός...) και τον πρώην ύπουργό Οικονομίας Γ. Αρσένη (πήγα στο ίδρυτικό συνέδριο του κόμματός του). Όμως ο Αρσένης ήταν μετά βίας ένας κενυσιανός και από τους συνδικαλιστές κανένας δεν είχε ήγετική φυσιογνωμία, δεν είχαν ιδέα για τά περί ίδρυσης κόμματος και οι περισσότεροι γύρισαν στο ΠαΣοΚ με σκυμένο τό κεφάλι.

Τό ΠαΣοΚ έκτοτε κινήθηκε στην κατεύθυνση που έδειξε ο Σημίτης, μάλιστα πολύ πέρα από την σοσιαλδημοκρατία, στη φιλελεύθερη άτζέντα, ακολουθώντας την πορεία των άλλων σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Ιταλίας, της Γαλλίας. Για να φτάσουμε στον Γιώργο Παπανδρέου που ένοσρκώνει τά χειρότερα χαρακτηριστικά αυτής της ιστορίας. Ένας ήγέτης άκρας συνδεδεμένος με τις ΗΠΑ, όπως ο παππούς του. Συνεργάστηκαν με τους Αμερικανούς, είναι υπεύθυνοι για την παράδοση του Οτζαλάν στην Αφρική, πολύ βαθειά μπλεγμένοι στην υπονόμευση της θέσης της Κύπρου και στον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας τή στιγμή που ο έλληνικός λαός ήταν σε ποσοστό 95% εναντίον της πολιτικής αυτής.

Μπορούμε λοιπόν συμπερασματικά να πούμε ότι από τον καιρό που ήμουν εγώ εκεί, τό ΠαΣοΚ έξελίχτηκε από μία λαϊκιστική πολιτική των '80 σε ένα φιλελεύθερο κόμμα και μεταλλάχθηκε περαιτέρω σε πελάτη του ιμπεριαλισμού, με βαθιές, πολύ έκτεταμένες ρίζες στην διαφθορά. Νομίζω ότι πέρα από την δεξιά στροφή του

ΠαΣοΚ είναι ή βαθειά διαφθορά, ειδικά τό πρότζεκτ των Ολυμπιακών Αγώνων που δημιούργησε μία οικονομική έρημο που θά βαρύνει την Ελλάδα για πολλά χρόνια. Ήταν μία βαθειά ήθικη έκφύλιση που έφερε πίσω την δεξιά Νέα Δημοκρατία. Σκεφθείτε τό 1981 όταν ή Δεξιά έχασε τις εκλογές, ήταν απολύτως χωρίς ήθικό, πολύ αδύναμη και μειοψηφική. Τό ΠαΣοΚ ήταν που της επέτρεψε να άνασυγκροτηθεί και να ξανακερδίσει έφόσον δεν άγγιζε την βάση της Οικονομίας και των ΜΜΕ. Τό ΠαΣοΚ σήμερα είναι νομίζω αυτό που έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου: ο άρχηγός και οι πελάτες.

- Βλέπετε να υπάρχει έλπίδα για τον έλληνικό λαό που δείχνει να μην έχει καμμία έπιλογή τόσο στον τομέα της Οικονομίας όσο και των διεθνών σχέσεων;

- Έλπίδα για μένα στην Ελλάδα του σήμερα είναι οι άπεργιακές κινητοποιήσεις, οι νέοι, ή νέα γενιά των διανοομένων, τά διεθνή κινήματα άλληλεγγύης, κάποιες δράσεις των μικρών κομμάτων της Αριστεράς. Νομίζω ότι υπάρχει ένα μεγάλο υπόγειο ρεύμα, όμως τό πρόβλημα είναι ο κατακερματισμός, κάτι που βλέπω και στην Λατινική Αμερική και άλλου. Αν μπορείτε να επανενώσετε όλα τά άριστερά κινήματα, τά κοινοτικά ραδιόφωνα και τά τοπικά ΜΜΕ, την Αριστερά της άλληλεγγύης και του συνδικαλισμού, σε ένα έθνικό μέτωπο, νομίζω ότι θά μπορούσατε να έχετε ένα 25% του εκλογικού σώματος κι έναν πρωταγωνιστή στην κοινωνική προοπτική της χώρας. Είναι μία πρόκληση στην οποία ή ίδια ή Αριστερά πρέπει να άπαντήσει στο άμεσο μέλλον.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΜΑΚΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Το τρίτο κείμενο ανήκει στη Φωτεινή Τσιμπρίδου. Πρόκειται, μπορούμε να πούμε, για ένα κείμενο «κλασικό» που πρωτοδημοσιεύτηκε το 2000 αλλά διατηρεί την επικαιρότητά του ως προς την περιγραφή της διαμόρφωσης της μειονοτικής ταυτότητας αλλά και της αμφισημίας των πολλαπλών ταυτοτήτων των «ανθρώπων του βουνού».

Με το ζήτημα της πομακικής ταυτότητας ασχολείται και η Κατερίνα Μάρκου δίνοντας έμφαση στην ορολογία που έχει χρησιμοποιήσει για να περιγράψει τους μουσουλμάνους της Θράκης. Βασισμένη σε επιτόπια έρευνα στους Πομάκους της Θράκης, η Κ. Μάρκου επιχειρεί να θίξει τον καθοριστικό ρόλο της μητρικής γλώσσας αλλά και των εκπαιδευτικών θεσμών στη συγκρότηση της πομακικής ταυτότητας και της στάσης των Πομάκων απέναντι στις άλλες εθνοπολιτιστικές ομάδες που συνυπάρχουν στη Θράκη.

Με τις πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις της θεσμοθετημένης τριγλωσσίας στην εκπαίδευση των Πομάκων ασχολείται και η Δόμνα Μιχαήλ. Ειδικότερα, η Δ. Μιχαήλ θεωρεί πως η χρήση της μητρικής γλώσσας από τους Πομάκους ενισχύει την αίσθηση της ταυτότητάς τους. Επίσης, αναφερόμενη στις συνέπειες που έχει η απαξίωση της μητρικής γλώσσας από το επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα, επισημαίνει τις μαθησιακές δυσκολίες που συναντούν οι τρίγλωσσοι Πομάκοι μαθητές ως προς την πρόσκτηση βασικών δεξιοτήτων.

Το τελευταίο κείμενο του βιβλίου, γραμμένο από τον Νικόλαο Κόκκα, αναφέρεται στους Πομάκους του βουλγαρικού τμήματος της Ροδόπης. Ο Ν. Κόκκας παρουσιάζει τις σχέσεις των Πομάκων της βουλγαρικής Ροδόπης με το βουλγαρικό κράτος, τις πολιτικές αφομοίωσης που ακολούθηθηκαν κατά το παρελθόν καθώς και τις κυρίαρχες στάσεις των Πομάκων της Βουλγαρίας απέναντι στην ιστορία τους.

Το βιβλίο συγκεντρώνει ένα ευρύ φάσμα επιστημονικών απόψεων αναφορικά με τους Πομάκους, κι αποτελεί μια ουσιαστική συνεισφορά στην βιβλιογραφία περί μειονοτικών ταυτοτήτων στην Ελλάδα.

Κοινωνικό Φόρουμ και Μειονότητα Μηδέν από μηδέν = μηδέν

Στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην Παρασκευή 12-4 στην αίθουσα της πρώην Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής οργανωτής ήταν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ και θέμα "Τα προβλήματα της Τουρκομουσουλμανικής μειονότητας". Η αίθουσα ήταν γεμάτη αλλά όχι από νεολαία. Συντονιστής της εκδήλωσης ο τ. βουλευτής του Συνασπισμού Μουσταφά Μουσταφά

και ό οποίος ήταν και ο μόνος που μιλούσε και στις δυο γλώσσες - καθώς φαίνεται οι έλληνόφωνοι ακροατές έπρεπε να πάρουν άμεσα το μήνυμα του που βρίσκονται...

Πρώτος μίλησε ο κ. Μανταδάκης από την Αθήνα, ως εκπρόσωπος του Φόρουμ. Ανέφερε για τις διαδηλώσεις στο Σηάτλ, την Γένοβα και προσεχώς στην Αθήνα, τον Ντέ Βιλπέν κ.ά. Όλα καλά και ώραία αλλά... έντελώς άσχετα με το θέμα. Προφανώς χωρίς την παραμικρή σχέση με τον χώρο

και τά ζητήματα της Θράκης, ήταν φανερό ότι τον κουβάλησε ως εδώ ή «συντροφική» υποχρέωση (ή άλληλεγγύη).

Αντίθετα, ο δεύτερος όμιλητής και γνωστός δικηγόρος της δικαστικής διαλυμένης «Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης» Όρχαν Χατζημπράμ ήταν απλά σαν τὸ ψάρι στο νερό. Μιλώντας μόνο στα ελληνικά αναφέρθηκε κυρίως στους άνιθαγενείς και στο πάγιο αίτημά επιστροφής της ιθαγένειας σε αυτούς που την έχασαν με βάση το (καταργημένο πλέον) άρθρο 19. Στο τέλος της ομιλίας του δήλωσε πως «τὸ ελληνικό κράτος δὲν θὰ πρέπει νὰ περιμένει ἀγάπη ἀπὸ ἐμᾶς (τοὺς μειονοτικούς) μέχρι νὰ ἀλλάξει. Κάποτε ἴσως θὰ τὸ ἀγαπήσω ἂν ἀλλάξει. Ὅμως μέχρι τότε... Καὶ αὐτὸ ἄς τὸ μάθουν ἔτσι ὅπως εἶναι».

Δὲν ξεκαθάρισε βέβαια ἂν τὸ ἐλληνικό κράτος πρέπει νὰ ἀγαπήσει καὶ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι συνήθως μὴ ἔχοντας ἄλλο τρόπο βιοπορισμοῦ γίνονται ἱμάμηδες, χοτζάδες ἢ δημοσιογράφοι μὲ κύρια δουλειὰ τους νὰ ξερνᾶνε σὲ κάθε λέξη τους τουρκισμό. Κι ἐδῶ πὸν τὰ λέμε ἂν ὁ πατέρας σου π.χ. πουλάει φυλακτὰ (γιὰ νὰ σὲ ἀγαπήσει ἢ κοπέλα κτλ) ἢ ἐὺν χρωστᾶς σὲ ὅλη τὴν Κομοτηνὴ ἀπὸ τὴ μόνη φορά πὸν δοκίμασες νὰ δουλέψεις, ἔ, καλύτερα ἴσως νὰ τὸ παίξεις «δημοσιογράφος». Καὶ νὰ οἱ δεξιώσεις, νὰ τὰ ταξίδια, νὰ οἱ συμμετοχὲς σὲ συνέδρια καὶ συλλόγους κ.ά. Ἀλλὰ ὄχι καὶ

νὰ μᾶς διδάσκεις πολυπολιτισμικότητα καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα!...

«Στὶς νέες συνθήκες ποιὲς εἶναι οἱ ἀπαντήσεις τῆς ἐλληνικῆς διοίκησης στὰ προβλήματα τῆς τουρκομουσουλμανικῆς μειονότητας;» Αὐτὴ ἦταν μία ἀπὸ τίς φράσεις τοῦ τρίτου ὁμιλητῆ κ. Σταμάτη Σακελίωνα. Τὸν ὄρο «ἐλληνικὴ διοίκηση» ὁ «κεντροαριστερός» δημοσιογράφος τὸν ἀνέφερε τοῦλάχιστον τρεῖς φορές. Πὼς λέμε «βουλγαρικὴ διοίκηση», «Διασυμμαχικὴ διοίκηση», ἔ, νὰ, κάπως ἔτσι καταλήγουμε καὶ στὴν ἐλληνικὴ. Ἀπορῶ γιατί δὲν χρησιμοποίησε τὸν ὄρο «διοίκηση τῶν Ρωμιῶν»...

Στὴν ὁμιλία του ζήτησε νὰ κλείσει ἡ ΕΠΑΘ, νὰ ἰδρυθεῖ στὸ ΔΠΘ τμῆμα Τουρκικῆς Ἱστορίας καὶ Φιλολογίας, νὰ ἐκλέγονται οἱ μουφιτῆδες, νὰ μπουνε τὰ τουρκικὰ ὡς κατ' ἐπιλογὴν μάθημα στὰ δημόσια γυμνάσια, καὶ νὰ ἀποδοθεῖ ἡ ιθαγένεια στὶς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 19. Ὅχι, δὲν ζήτησε νὰ μπεῖ στὴν πρᾶσιὰ μπροστὰ ἀπὸ τὸ ΙΚΑ τὸ ἀγαλμα τοῦ ἐφιππου Κεμάλ...

Γενικά, παρὰ τὴν πληρότητα τῆς αἴθουσας ἦταν μία μᾶλλον ἄχρωμη, ὑπηρεσιακὴ σχεδὸν ἐκδήλωση χωρὶς παλμό... Αὐτὸ δὲν θὰ πρέπει νὰ πέρασε ἀπαρατήρητο ἀπὸ τὴν προϊστάμενη τῶν τουρκοφρόνων Ἀρχὴ, ἐκπρόσωπος τῆς ὁποίας παρίστατο. Ἄν δηλαδὴ ἡ ἀπίχηση περιορίζεται σὲ αὐτοὺς πὸν ἔχουν ἄμεσο ἢ ἔμμεσο ὑλικὸ συμφέρον, τότε τὸ «μαγαζὶ» μᾶλλον δὲν πάει καλά. Παρόντες στὴν ἐκδήλωση γιὰ τὴν τουρκομουσουλμανικὴ μειονότητα ἦταν ὁ ἀντινομάρχης Π. Τρηγορόπουλος καὶ ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος Δ. Δαμιανός.

M.K.

ΣΑΡΚΙ ΥΠΝΩΣΑΣ ΩΣ ΘΗΗΤΟΣ

Νύξ ἀφεγγῆς ἦν ἐκεῖνη καὶ φαεινὼς φαίνουσα, ὅτε ἐνεὸν κατέστη τὸ τλησίπνου γένος. Τὸ νεῦσαν πρὸς γεῶδη καὶ χαμαιτυπιᾶν ἐνδεδυμένον ποτε, τὸ τοῦ θανάτου κράτει δεδουλωμένον, τὸ τὴν ζοφαλίαν ἀγάφθεγκτον ἐν μυχοῖς συντηροῦν, τὸ ἀμφίφανεϊ φθορῇ πεπτός, τὸ τῆ βακχεῖα του Ἄδου πάλαι παραδοθέν, τὸ πέδαῖς κραταιαῖς δεδεμένον καὶ τῷ ἄλγει πικρῶς στενάζον, τὸ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐξανδραποδισθὲν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ γοερῶς ὀλοφυρόμενον, τὸ ζόφῳ ταῖς αὐτοῦ φρεσὶ τετραμένον, τὸ δὲ ἐρεβος ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ αἰῶνας αἰῶνων ἐνέχον ἀγχιβαθῶς ἐπιμανέν. Τοῦ δὲ Λόγου σταυρωθέντος τὲ καὶ ἀναστάντος, πῦρ καινουργεῶν ἐλήλυθεν. Πῦρ ἄρρητον, φαῖνον, ζέον, τῆκον, μανικόν, ἀελίῳ ἀδήρητον. Καὶ καινουργεῶν ὄν, τὰ πάντα καινὰ ἐποίησεν...

Νύξ ἀφεγγῆς ἦν ἐκεῖνη καὶ φαεινὼς φαίνουσα, ὅτε τρομῶ ἀπηνεῖ ἀμφιδόνοντι τὰ χθόνια ἐκλυδωνίσθη, θεωροῦντα γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, ὅν ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἔρωτι μανικῶ κινήθεις. Καὶ ἐξέστη, ἐξέστη τὰ σύμπαντα, τὴν τῶν πάντων Αἰτίαν καθορώντα τὰ πάντα προσεμμένην, ἵνα τὴν ἐν ἡμῖν πόρνην ἐκ βυθοῦ ἀναγάγη καὶ δόξῃ κραταιᾷ περιβαλὼν ζωὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ὁ Ὑπερ Νοῦν ἀνόμοις χερσὶν ἐνεπαίθη καὶ ἐν τῷ Κρανίῳ ἀνυψώθη καὶ ἐτάφη ὡς θνητός. Ἄπνους κατετέθη ἐν σπηλαίῳ ὁ Ἀθάνατος καὶ κατεκλίθη ὡς νεκρός ἐν πληγαῖς καὶ μάλωψιν ὁ ἐν τῇ δρακί περιέχων τὰ σύμπαντα. Ἀπηνῶς ἔπαθεν ὁ Ἀπαθῆς καὶ σινδόνη ὡς ἐν σαργάνοις περιεβλήθη ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ὁ ἐπὶ πτερούγων ἀνέμων περιπατῶν ὡς νέκυς ἐθεάθη κατακείμενος καὶ ὁ Ἀχώρητος παντὶ ὑπὸ γῆν ἐσφραγίσθη. Καὶ εἰς θάνατον φουσίκοον ὁ Αἰερίτος κατέδν, ὁ αὐτὸς τὸ πάλαι ἀγχιβροτος γεγῶς, ἵνα τὸ ἀνθρώπειον ἀγχιθεον ἀναδύσῃ...

Ἄλλ' ἦν τὸ φάος - καὶ τὸ φάος φαῖνον φαεινὼς τὰ ἐρέβη διεσκόρπισεν. Καί, εἰ καὶ ὁ Λόγος ὅλος ἦν ἐν τῷ Ἄδῃ, τῶν Ἄνω οὐδόλως ἀπῆν. Καὶ ἐνώσας πάλιν τὰ ἔχθει διεστώτα, ἀνέστη, τὰ τοῦ Κευθμῶνος σκυλεύσας βασιλεία καὶ τὰ τοῦ πολεμίου κλειθρα διασπαράξας καὶ ἀφθαρτίσας τὸ βροτεῖον. Ἀνέστη ὁ Ἀπερινόητος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καὶ ἐν τοῖς κατωτάτοις κατελθὼν, ὁ Αἰδῖος ὢν καὶ θνήσκων ἐκῶν, ὁ Πρὸ τῶν Αἰῶνων γεννηθείς καὶ τὴν πόρνην ἐρασθείς καὶ ἐπιποθήσας ἐκ τοῦ βορβόρου ταύτην ἀναρρῦσασθαι καὶ πάλιν ἐς παρθένον μεταμειψαί...

Θαρσεῖτω τοῖνον τὸ γένος τῶν βροτῶν. Μηδεὶς θρηνεῖτω σήμερον καὶ μηδεὶς οδυρέσθω. Ὅτι ὁ Ἄδης ἐπικράνηθαι καὶ κατηγορήθη καὶ σήμερον νεκρός οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι. Ἡ νύξ τηλέφωτος, τὰ δὲ ἐρέβη τηλαυγῆ...

Σήμερον ἠγέρθη ὁ Ἀναπεσών...

Νεκτάριος Δαπέργολας

«Σχέδιο Ανάν», Ἀγγελος Μ. Συρίγος

Τὸ Σχέδιο Ανάν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθεῖ περιπτώσιακὴ ἀντιμετώπιση ἐνὸς χρόνιου περιφερειακοῦ προβλήματος. Παρὰ τὴν καταψήφισή του στο δημοψήφισμα τῆς 24ης Ἀπριλίου 2004, δὲν θὰ εγκαταλειφθεῖ εὐκολὰ ἀπὸ τίς δυνάμεις ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες τὸ συνέθεσαν. Ἐπομένως, ἐπιβάλλεται ἡ γνώση του ἀλλὰ καὶ ἡ γνώση τῶν τυχόν ομοιοτήτων καὶ παρεκκλίσεων πὸν παρουσιάζει σὲ σχέση με τὴ διεθνή πρακτικὴ σὲ ἀντίστοιχες περιπτώσεις. Με αὐτὰ τὰ δεδομένα στο βιβλίῳ του δρ. Ἀγγελου Συρίγου (λέκτορας διεθνούς δικαίου στὸ Πάντειο) ἐξετάζονται:

- Ἡ στρατηγικὴ καὶ οἱ θέσεις τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς πλευρᾶς γιὰ τὸ Κυπριακὸ μετὰ τὸ 1974 καὶ οἱ προτάσεις γιὰ ἐπίλυση μετὰ 1975-2002.

- Ἡ προσπάθεια δημιουργίας, διὰ του Σχεδίου Ανάν, ἐνὸς προτύπου γιὰ τὴ διακυβέρνηση πολυεθνικῶν κοινωνιῶν πὸν ἐξέρχονται ἀπὸ κρίσεις.

- Οἱ βασικὲς παράμετροι του Σχεδίου Ανάν, με κριτήριον ἀντίστοιχα διεθνή παραδείγματα καὶ τὴν ἐντάξη τῆς Κύπρου στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Εἰδικότερα ἐξετάζονται οἱ συνθήκες ἐγγυήσεως, οἱ βρετανικὲς βάσεις, οἱ ἐποίκοι, οἱ περιορισμοί, ἡ ἀποστρατιωτικοποίηση καὶ ὁ ρόλος του Δικαστηρίου στο πολιτειακὸ σύστημα.

- Οἱ πραγματικὲς συνθήκες μέσα στὶς ὁποῖες θὰ χρειαστὲ νὰ εφαρμοστεῖ τὸ ὅποιο σχέδιο ἐπιλύσεως του Κυπριακοῦ καὶ γίνεται σύγκριση με τὴν περίοδο 1960-63, κατὰ τὴν ὁποῖα οἱ δύο κοινότητες λειτουργοῦσαν σὲ ἐνιαῖο κράτος.

- Ἡ διαδοχὴ - συνέχεια του κράτους καὶ ἡ λεγόμενὴ «ταῖβανοποίηση» τῶν κατεχομένων.

- Ὁ τρόπος πὸν τὸ Κυπριακὸ τίθεται ὡς ἱστορικὴ συνέχεια μέσα σὲ ἓνα παγκόσμιο σύστημα πὸν ἀλλάζει καὶ ὁ βαθμὸς πὸν ἀνταποκρίνεται τὸ Σχέδιο Ανάν σὲ κάτι τέτοιο.

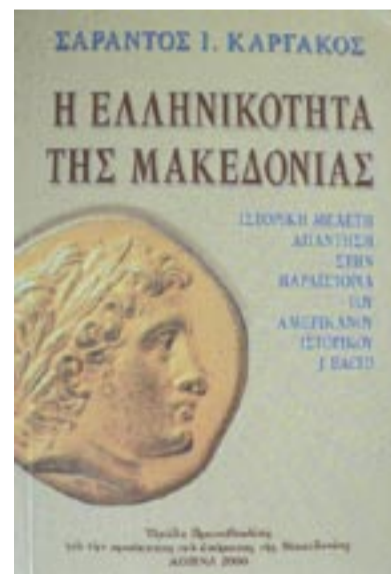
- Τα ὅρια καὶ οἱ λύσεις πὸν ἔχει θεωρητικῶς, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς ὁ ἐλληνισμὸς στὴ διάθεσή του γιὰ τὴν ἐπίλυση του Κυπριακοῦ προβλήματος.

«Ἡ ἔξοδση τοῦ μισητοῦ λιονταριοῦ», Ἰάκωβος Ζ. Ἀκτσόγλου

Ἀπό τίς ἐκδόσεις Τσουκάτου κυκλοφόρησε τὸ βιβλίῳ τοῦ Ἰάκωβου Ἀκτσόγλου, λέκτορα στὸ Τμῆμα Παρευξινίων Χωρῶν τοῦ ΔΠΘ, μὲ τίτλο «Ἡ ἔξοδση τοῦ μισητοῦ λιονταριοῦ» (ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸν πίνακα τοῦ Γέροντ στὸ ἐξώφυλλο). Πρόκειται γιὰ πρωτότυπη, ἐρευνητικὴ ἐργασία τοῦ συγγραφέα πᾶνν στο θέμα τῶν διαδοχικῶν διωγμῶν (4 ἐπάλληλους κύκλους διακρίνει ὁ Ι.Α.) πὸν ὑπέστη ὁ ἐλληνισμὸς τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὴ διάρκεια τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Βασίζεται σὲ πλῆθος ντοκουμέντων, ποικίλων προελεύσεων (συχνὰ τουρκικῆς - ὀθωμανικῆς) τὰ

ὅποια φωτίζουν τὴν τραγικὴ εἰκοσαετία 1900-1920 μὲ τρόπο ἀναμφίλεκτο καὶ ἀποκαλυπτικὸ. Ἐνα μεγάλο πλῆθος ψηφίδων πὸν συνθέτουν τὸ σκηνικὸ ἐξάλειψης τῆς ἀνατολικῆς παραμέτρου τοῦ ἐλληνισμοῦ. Χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ δύο κείμενα γιὰ τὸ τουρκικὸ μπουκοτάζ κατὰ τῶν Ρωμηῶν τοῦ 1913. Σημαντικὴ ἢ ἔκδοση, μπορεῖ νὰ συμπληρώσει τίς γενικὲς μας γνώσεις γιὰ τὸ πὼς φτάσαμε στὸν ἀφελληνισμό τῆς Μικρασίας.

«Ἡ ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας», Σαράντος Καργάκος

Ἐννιά χρόνια μετὰ τὴν πρώτη τῆς δημοσίευση στὸν «Οἰκονομικὸ Ταχυδρόμο» ἡ ἱστορικὴ μελέτῃ τοῦ Σαράντου Καργάκου πὸν γράφηκε ὡς ἀπάντηση στὸ μακεδονολογικὸ μυθολόγημα τοῦ «ἱστορικοῦ» J. Bacid παραμένει ἀξεπέραστη. Μὲ τὴν «εὐκαιρία» τοῦ μισελληνικοῦ (καὶ σαφῶς στρατευμένου) πονηματος τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητῆ, ὁ Σ.Κ. συγκέντρωσε ὅλα ἐκεῖνα τὰ τεκμήρια - ἀπὸ κάθε ἐπιστημονικὸ πεδίο καὶ κάθε ἐποχὴ - πὸν κονιορτοποιοῦν μέχρις ἐλεοποιήσεως τὰ ψευτομακεδονικὰ φληναφήματα. Τὸ βιβλίῳ (πὸν περιέχει καὶ ἀγγλικὴ περίληψη) πρέπει ὄχι μόνον νὰ διαβαστεῖ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ νὰ διαδοθεῖ ὅπου χρειάζεται ἐπιχειρηματολογία γιὰ τὸ αὐτονόητο πὸν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καταστήσαμε - μὲ τὴν ἄγνοια, τὴν ἀβελτηρία καὶ τὴν ἀδιαφορία μας - ἀμφιλεγόμενο: τὴν ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας.

Κινητό τηλέφωνο και παιδιά Χρήση, εξάρτηση, πρόληψη

Του Παναγιώτη Α. Μπούρδαλα*

Συχνά επανέρχεται στο προσκήνιο το θέμα της ασφάλειας των κινητών τηλεφώνων και ιδιαίτερα της χρήσης τους από τα παιδιά. Βρετανοί έρευνητές έχουν συμβουλευτεί από τις αρχές του 2005 τους γονείς να μην αφήνουν τα παιδιά τους να χρησιμοποιούν τα κινητά, παρά μόνο όταν είναι μεγάλη ανάγκη. Ως βασική αιτία θεωρούνται οι πιθανοί κίνδυνοι που ενέχει η χρήση των κινητών τηλεφώνων και οι οποίοι συχνά παραβλέπονται.

Είναι πια δυστυχώς τόσο πολυδιαδεδομένη ή χρήση των κινητών τηλεφώνων στα παιδιά κυρίως των πόλεων, για πολλούς λόγους, ώστε πια σε λίγα χρόνια θα θεωρηθούν ως πραγματικά «πειραματόζωα» για τις συνέπειες από την υπερβολική τουλάχιστον χρήση τους. Συνειδητά δεν θα αναφερθώ σε πραγματικές ή φανταστικές διευκολύνσεις που προσφέρουν.

Από έρευνες σε αναπτυσσόμενες χώρες θα σάς αναφέρω μερικά στοιχεία: «Τα παιδιά στο σχολείο αποκτούν κινητό τηλέφωνο μόνα τους, με χρήματα από το χαρτζιλίκι τους, είτε τους το παρέχουν οι γονείς τους. Παρατηρείται τον τελευταίο καιρό μία τάση των γονιών να αγοράζουν κινητά τηλέφωνα στα παιδιά τους από μικρή ηλικία - μόλις τελειώσουν το δημοτικό!!! - για να έχουν όπως ισχυρίζονται άμεση «έπικοινωνία» μαζί τους.

Έτσι λοιπόν το 96% των παιδιών έχει εξοικειωθεί στην ιδέα του κινητού τηλεφώνου, ενώ αποτελεί τον πιο διαδεδομένο τρόπο επικοινωνίας μεταξύ των εφήβων. Καρτοκινητό διαθέτει ποσοστό που φτάνει το 62%, ενώ οι υπόλοιποι νέοι έχουν σύνδεση σε «πακέτο» της οικογένειας, ενώ είναι πολύ λιγότεροι όσοι πληρώνουν μόνοι τους σύνδεση.

Στη Νορβηγία, ύστερα από την έρευνα, προέκυψε ότι το 100% των παιδιών ηλικίας άνω των 14 ετών είναι κάτοχοι κινητού τηλεφώνου, ενώ εξίσου συγκλονιστικό είναι και το ποσοστό παιδιών κατόχων κινητού τηλεφώνου στο Hong - Hong ηλικίας κάτω των 13 ετών, που φτάνει το 25% του συνόλου των χρηστών κινητών τηλεφώνων. Μάλιστα στην συγκεκριμένη έρευνα βρέθηκαν και κάτοχοι παιδιά μέχρι και 6 ετών. Οι έρευνητές για την Ευρώπη υπολογίζουν για το 2005 ότι το 40% των νέων 15 έως 19 ετών ήταν συνδρομητές κινητής τηλεφωνίας. Την ίδια ώρα, γνωστή εταιρεία τηλεπικοινωνιών στην Αμερική, προγραμματίζει να προωθήσει μία νέα υπηρεσία στα κινητά τηλέφωνα, στοχεύοντας το προσεχές έτος στην αγοράστική ομάδα των νέων που υπολογίζεται να ξεοδέσει 100 δισεκατομμύρια δολάρια» (1).

Θα αναφέρω τέσσερις περιπτώσεις άρνητικών συνεπειών με ελάχιστες παρατηρήσεις, ώστε να διευκολυνθεί ο διάλογος κατόπιν:

1. Η παραπέρα μείωση των προσωπικών και συλλογικών σχέσεων των παιδιών των πόλεων.

«Το κινητό τηλέφωνο είναι πράγματι αναπόσπαστο εργαλείο για τους εφήβους. Τα μηνύματα αποτελούν ένα τρόπο έκφρασης τους, ενώ το κινητό καθορίζει, όπως ισχυρίζονται το κοινωνικό status, σύμφωνα με τις μελέτες.

Τα διαφημιστικά μηνύματα που προωθούνται τους παρακινούν να προμηθευθούν τα τελευταία μοντέλα κινητών, αλλιώς δεν είναι αποδεκτοί.... Τα SMS έχουν ασκήσει βαθειά επίδραση στον τρόπο επικοινωνίας μεταξύ των εφήβων, ενώ η επόμενη επανάσταση στα SMS φαίνεται να είναι τα αλληλοδραστικά μηνύματα (μορφή chat μέσω κινητού τηλεφώνου) δηλαδή συνεχόμενη επικοινωνία μηνυμάτων χωρίς διακοπή.»

Στην ίδια έρευνα αναφέρεται ότι: «ότι ο αριθμός των γραπτών μηνυμάτων που στέλνουν τα παιδιά - νέοι, μηνιαίως κυμαίνεται από 100 μέχρι 160 μηνύματα.

Επειδή στη πλειοψηφία τους, τα παιδιά αυτών των ηλικιών μέχρι 16 ετών, χρησιμοποιούν καρτοκινητά σε ποσοστό που ξεπερνά το 90%, ή δαπάνη τους υπολογίζεται σε 7 κάρτες ανανέωσης χρόνου όμιλίας τον μήνα αξίας 5 ή 6 € = 35 με 42 €!!

Τα μηνύματα έχουν κατακλύσει τα τελευταία χρόνια την Ευρώπη και την Ασία, και είναι πάρα πολύ δημοφιλή κυρίως μεταξύ των νέων. Στις Ηνωμένες

Πολιτείες ή δραστηριότητα ήταν περιορισμένη μέχρι το 2002, οπότε και έγινε η μεγάλη αύξηση στην χρήση των κινητών τηλεφώνων.

Οι νέοι ηλικίας 10 έως 14 ετών αντιπροσωπεύουν το μέλλον για τις κινητές υπηρεσίες. Αυτή η ομάδα θέλει το κινητό τους να διαθέτει τηλεόραση και mp3, να παρέχει πρόσβαση στο Διαδίκτυο και στην πράξη να λειτουργεί ως ένα πλήρες οπτικοακουστικό σύστημα (τηλεόραση, υπολογιστής, στερεοφωνικό κτλ). Οι μελωδίες και τα mp3 στο κινητό αντικαθιστούν την αγορά CD singles στην Μεγάλη Βρετανία.»

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σημειώσω και τη χρήση τους σε άλλα επίπεδα. Έχει δηλαδή μετατραπεί και σε μέσο διασκέδασης, αφού τα παιδιά κάνουν συχνά ανταλλαγές ήχων, εικόνων, φωτογραφιών, παιχνιδιών κτλ. Όλες αυτές οι δυνατότητες όμως απορροφούν χρόνο και ενέργεια, που θα μπορούσαν να διαθέσουν σε δραστηριότητες πιο εποικοδομητικές και ωφέλιμες για αυτά. Να αναφέρω π.χ. τις πρόσωπο με πρόσωπο συναντήσεις, τις καλλιτεχνικές και αθλητικές, την αγορά και μελέτη βιβλίων και φυσικά το παιχνίδι.

2. Η εξάρτηση από ένα ακόμη μηχανήμα, που λειτουργεί ως «ενδιάμεσο» στην «έπικοινωνία» των παιδιών μεταξύ τους, αλλά και με τους γονείς τους ή άλλα κοντά τους πρόσωπα, με επιπτώσεις στην προσωπική και συλλογική τους συνείδηση.

Από την όλο και συνεχώς αυξημένη χρήση και κατάχρηση, τα παιδιά οδηγούνται σε εξάρτηση από το μικρό, αλλά «θαυματουργό» αυτό μηχανήμα. Πρώτη επίπτωσή του; Η αλλοίωση της αντίληψης, του νοήματος και της χρήσης του χρόνου στη προσωπική και συλλογική τους ζωή. Έρευνητές επισημαίνουν ότι: «Οι νέοι πλέον έχουν πάψει να αναπτύσσουν την ικανότητα προγραμματισμού του χρόνου τους. Στηρίζονται στην δυνατότητα εντοπισμού τους οποιαδήποτε στιγμή μέσω του κινητού και έτσι δεν κάνουν κανένα χρονοπρογραμματισμό, αλλά ούτε προσανατολισμό. Έχουν αδυναμία επίσης στην αξιολόγηση του χρόνου τους ενώ όταν αποκτήσουν κινητό με σύνδεση ή έχουν κινητό με σύνδεση από την οικογένεια, δεν μπορούν να αξιολογήσουν τον χρόνο χρήσης!»

Οι παλιές γενιές είχαν την αίσθηση του χρόνου μέσα από την σχέση τους με το φως του κοινού για όλους ήλιου, αφού ζούσαν, έπαιζαν ή εργάζονταν κυρίως στη φύση και τη γειτονιά. Τα παιδιά του κινητού εξαρτώνται πια από ένα άμετρο πληθος ατομικών μηχανημάτων. Πράγμα

που τα διαπαιδαγωγεί σε μία τελείως ατομική αίσθηση και χρήση του χρόνου, άρα και της ζωής. Κατά τη γνώμη μου η εξάρτηση αυτή τείνει να εξατομικεύσει σε άκραίο επίπεδο τις συνειδήσεις των παιδιών-χρηστών, σε τέτοιο σημείο, ώστε η δημιουργία διαπροσωπικής και συλλογικής συνείδησης θα χρειάζεται πια νέους και ισχυρούς τρόπους, που θα άχρηστεύουν τη διαπαιδαγώγηση του κινητού.

Η παραγωγή έπομένως στις νέες συνθήκες τέτοιων παιδαγωγικών και πολιτισμικών δυνατοτήτων είναι ένα πεδίο αρκετά έλκυστικό και συναρπαστικό για όσες και όσους από εμάς δεν έχουμε αλλοιωθεί συνειδησιακά ανεπανόρθωτα.

3. Οι πιθανές επιπτώσεις στην υγεία τους, κυρίως στα ευαίσθητα όργανα του κορμιού (έγκέφαλος, καρδιά, γεννητικά όργανα).

Είναι αλήθεια πως όλα τα μηχανήματα που λειτουργούν με ηλεκτρομαγνητικά πεδία και κύματα, έχουν μπει στο στόχαστρο τα τελευταία είκοσι χρόνια παγκόσμια. Τα κινητά τηλέφωνα έχουν την ιδιαιτερότητα να είναι ταυτόχρονα δέκτες, αλλά και πομποί τέτοιων αόρατων κυμάτων. Το πρόβλημα εντοπίζεται σε δυο επίπεδα.

Το πρώτο είναι η ατομική του χρήση και οι επιπτώσεις στον ίδιο το χρήστη (ένεργητική χρήση). Η συχνή κοντινή του απόσταση από τον εγκέφαλο και η μακρόχρονη τοποθέτησή του σε μέρη κοντά στην καρδιά ή στα γεννητικά όργανα, θεωρείται κατ' αρχήν επισφαλής.

Το δεύτερο είναι η συλλογική χρήση ή η συλλογική έτοιμότητα για χρήση σε κλειστούς χώρους, όπως π.χ. είναι η σχολική αίθουσα. Έχουμε σκεφτεί πόσα κινητά είναι άνοικτα μέσα σε μία αίθουσα διδασκαλίας επί ώρες, όταν γίνεται μάθημα; Προσωπικά θα το συσχετίσω με το παθητικό κάπνισμα σε κλειστούς χώρους, όταν καπνίζουν πολλοί ταυτόχρονα. Η διαφορά είναι ότι ο καπνός είναι άμεσα αίσθητός, ενώ οι ακτινοβολίες αόρατες...

Παρά το γεγονός ότι οι έρευνες δεν έχουν αποδείξει ότι η χρήση των κινητών τηλεφώνων προκαλεί βλάβες, ωστόσο, τα μέχρι στιγμής ευρήματα έχουν προκαλέσει έντονες ανησυχίες.

«Έρευνα που διεξήχθη από Βρετανούς επιστήμονες έδειξε ότι η υπερβολική χρήση κινητών τηλεφώνων είναι επιβλαβής για την υγεία των παιδιών. Συγκεκριμένα, στους εφήβους, επειδή ο εγκέφαλός τους και το νευρικό τους σύστημα δεν έχει πλήρως αναπτυχθεί, υποστηρίζεται ότι υπάρχουν κίνδυνοι για την υγεία τους ακριβώς γιατί είναι πιο εύαλωτοι από τους ενήλικες. Ενώ τα παιδιά επειδή έχουν μικρότερο εγκέφαλο, λεπτότερο κρανίο και υψηλότερους ιστούς παραγωγικότητας από τους μεγάλους, δέχονται μεγαλύτερη ενέργεια από τα κινητά τηλέφωνα σε αντίθεση με τους ενήλικες.»

Μία άλλη (2) έρευνα θεωρεί ότι: «...εξακολουθεί να υπάρχει διχογνωμία στην επιστημονική κοινότητα σχετικά με το αν τα κινητά είναι επικίνδυνα. Έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί σε διάφορες χώρες δείχνουν ότι η χρήση κινητών αυξάνει τους κινδύνους εμφάνισης όγκων και επηρεασμού του DNA. Την ίδια ώρα, καθησυχαστικοί εμφανίζονται άλλοι επιστήμονες οι οποίοι εκτιμούν ότι τα κινητά τηλέφωνα είναι ασφαλή στη χρήση τους.»

Το τραγικό είναι ότι στο ζήτημα αυτό τα παιδιά έχουν τρεις τουλάχιστον παράγοντες «έναντίον» τους:

α. Την συλλογική άγνοια, τη δική τους, των γονιών και των εκπαιδευτικών.

β. Την ύποταγή στην τεράστια δύναμη τόσο στις διαφημιστικές καμπάνιες των ιδιωτικών πια εταιριών παραγωγής και κατανάλωσης κινητής τηλεφωνίας, όσο και της μεγάλης κοινωνικής πίεσης από το περιβάλλον που έχει παραδοθεί στο μηχανήμα.

γ. Την επίκτητη εξάρτηση χιλιάδων παιδιών, ώστε να μη μπορεί να κάνει κάτι πια η πρόληψη γι' αυτά, αλλά μόνο η θεραπεία...

4. Οι οικονομικές επιπτώσεις και η ανακατανομή των αγοραστικών ενδιαφερόντων τους.

Ήδη αναφέρθηκα πλαγίως σ' αυτόν τον τομέα. Θα ήθελα απλά να κάνω μερικές ακόμα επισημάνσεις. Το πρόβλημα αφορά κυρίως τέσσερις κατηγορίες παιδιών.

Η πρώτη είναι αυτά που οι γονείς τους έχουν μεγάλες οικονομικές δυνατότητες, οπότε το πρόβλημά τους εστιάζεται στην εξάρτησή τους και έπομένως στην ακόμη μεγαλύτερη αλλοίωση της προσωπικής και κοινωνικής τους συνείδησης.

Η δεύτερη αφορά τα παιδιά μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων, που πέρα από την εξάρτηση, έχουν διαταραχή μίας φυσιολογικής παιδαγωγικής χρήσης των εξόδων τους σε καταλληλότερα αγαθά για την ηλικία τους.

Η τρίτη αφορά τα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα για τέτοια «πολυτελή» καταναλωτική συμπεριφορά. Αυτά τα παιδιά έχουν έναν ακόμη λόγο για αντικοινωνική συμπεριφορά και έπομένως «πρόοδο» σε άλλες πρόσφορες εξαρτήσεις, όπως τα ναρκωτικά και το ντόπινκ.

Η τέταρτη αφορά τα παιδιά συνειδητοποιημένων γονιών, που αγωνίζονται σ' αυτή τη φάση ενάντια σε τεράστια διαφημιστικά συμφέροντα και ενάντια σε καταναλωτικές συνήθειες της πλειοψηφίας των παιδιών, που έχουν ανάγκη τεράστιας παιδαγωγικής και κοινωνικής στήριξης, ώστε να μην εμφανίσουν «στερητικά σύνδρομα». Με αποτέλεσμα να είναι η «εσχάτη πλάνη, χείρων της πρώτης».

Από την μικρή αυτή ανάλυση, γίνεται ορατή η ανάγκη της πρωτογενούς πρόληψης (3), δηλαδή μίας συλλογικής προσπάθειας σε πολλά επίπεδα, με στόχο τόσο την άποψη αυτής της κατάχρησης και εξάρτησης των παιδιών του στενού μας περιβάλλοντος, όσο και την μείωση των πιθανοτήτων για τα παιδιά της διπλανής, αλλά και κάθε πόρτας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- (1) <http://www.saferinternet.gr/Default.aspx?PageContentID=48&tabid=43>,
- (2) <http://www.physics4u.gr/news/2005/scenews1769.html>,
- (3) <http://www.bibliopolis.gr/allGreeks/content.php?article.234>,

* Ο Παναγιώτης Α. Μπούρδαλας είναι αντιπρόεδρος του Συλλόγου Πρόληψης Ενημέρωσης Κατά Εξαρτησιογόνων Ουσιών στον Δήμο Μεσσατίας Αχαΐας κι αντιπρόεδρος της Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας. Τό κείμενο είναι από πρόσφατη σχετική όμιλία του (09-04-06).

Μπιελιές

§

Σου φρονσκώνου τό φαντασιακό μέ τις διαφημίσεις αλλά στό τέλος ό ρόλος πού καλεΐσαι νά παΐξεις είναι ανάλογος μέ τό πορτοφόλι σου. Υπάρχουν κι οι Άποκρίες βέβαια!...

§

«Έίχε γεμίσει μία πίστα μέ ρεμάλια τού άρνάμι...»
Οί φοιτητικές πολιτικές ρεολαΐες διοργανώνουν πολιτιστικές βραδνές σε σκιλάδικα, Πού άλλου;

§

Ό πιπαιρικός λέει: «δέν θέλω άλλο χιόνι...» Άχ παιδάκι μου, όταν μεγαλώσεις τό χιόνι τής παιδικής ηλικίας δέν θά τό ξανάβρεις!

§

Πολύ διαλογίζεται κείνος ό μοναχός. Φαίνεται ό δαίμονάς του θά ναι μεγάλος!

Δός Σάντο - VRIZO Ντου Γκακαμπόσο πού Βουλασιόνης SUMO FUNDO Μπαμπατζιά!

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η κληρονομιά του Σημίτη

Οι όπαδοι της τρομοκρατικής οργάνωσης οργάνωσαν διαδήλωση ενάντια στην Τουρκία στις Βρυξέλλες. Έφεραν μαζί τους σύμβολα και σημαίες της αναγνωρισμένης από την Τουρκία, τις Η.Π.Α. και την Ε.Ε. τρομοκρατικής οργάνωσης του PKK και ζήτησαν την άμεση απελευθέρωση του Ότζαλάν. Στην διάρκεια της εκδήλωσης έβαλαν παιδιά να λένε τραγούδια ενώ στόχος και διαφόρων συνθημάτων έγινε και η Ελλάδα που δεν προστάτησε τον άρχηγό της τρομοκρατικής οργάνωσης. (15-4, έφ. Νέτγκαζετε)

2,5 χιλιάδες μετά την Αντιγόνη...

Έκπρόσωποι της Ένωσης Ανθρώπων Δικαιωμάτων (IHD) ανέφεραν πως άρχισε πλέον να εφαρμόζεται αυτό που είχαν υπονοήσει ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (να μην θάβονται δηλαδή οι PKKάδες από τις οικογένειές τους). Σε συνέντευξη τύπου που έδωσαν στο Ντιαρμπακίρ μίλησε ο αδερφός του σκοτωθέντος Όζγκορ Καγιά, Μαχίρ Καγιά, ο οποίος ανέφερε: "Μας πήραν δείγμα αίματος για επιβεβαίωση και μας είπαν πως θα απαντήσουν σε 15 μέρες. Χωρικοί όμως που ήταν στην περιοχή των συγκρούσεων μας είπαν πως τους έθαψαν μαζί σε ένα λάκκο". Ο εκπρόσωπος της IHD, Μ.Π., είπε τα εξής: Κατά την διάρκεια των επεισοδίων του Ντιαρμπακίρ ο υπουργός Δικαιοσύνης είχε πει πως πλέον δεν θα παραδίδονται τα σώματα των PKKάδων στις οικογένειές τους. Θεωρούμε πως πλέον άρχισε η εφαρμογή αυτού του μέτρου. (20-4, έφ. Μιλλιέτ)

Βάν: Ο τολμητής εξοντώθηκε

Το Δ.Σ. της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων αποφάσισε την απόλυση του εισαγγελέα της πόλεως Βάν, Φερχάτ Σαρίκαγια (ο οποίος είχε έτοιμάσει το κατηγορητήριο για την υπόθεση Σέμντινλι) και μέχρι την οριστικοποίηση της απόφασης τον έθεσε σε διαθεσιμότητα. Επίσης αποφάσισε την απόστολη άλλου επιθεωρητή για να εξετάσει τους προϊστάμενους του στην πόλη, Κεμάλ Κατσάν και Ίμπραήμ Όζέρ. Σύμφωνα με το άρθρο 69 που επικαλέστηκε η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων η ποινή αυτή επιβάλλεται ακόμα και αν δεν πρόκειται για αδίκημα αλλά για πρόκληση ζημίας στην τιμή και την υπόληψη του επαγγέλματος. (20-4, έφ. Χουριέτ)

(Σ.Σ.: Τόλμησε να αναφέρει το όνομα του άρχηγου Στρατού Μπουγιουκανίτ σε δικογραφία με "σκοτεινές" υποθέσεις, άρα...)

Ευρωπαϊκή Τουρκία για τις γυναίκες...

Όταν η 24χρονη Ν.Α. από το Ντιαρμπακίρ ανέφερε στον άρραβωνιαστικό της ότι δεν είναι παρθένα ο άρραβωνίας χάλασε. Ακολούθως την πήραν ο πατέρας της και ο αδερφός της και την μετέφεραν σε ένα μέρος κοντά στο νεκροταφείο όπου και άρχισαν να συνομιλούν. Ένω μιλούσαν ο αδερφός της την μαχαίρωσε στο ισχίο. Πέφτοντας τραυματισμένη κάτω ή κοπέλα, δέχτηκε και έναν πυροβολισμό από τον πατέρα της. Ακολούθως ο αδελφός της την μετέφερε στις Πρώτες Βοήθειες όπου παρά τις προσπάθειες των γιατρών υπέκυψε. Πριν υποκύψει ανέφερε πως "Ο πατέρας μου με πυροβόλησε". (21-4, έφ. Νέτγκαζετε)

...και για τους άνδρες.

Δύσκολα στιγμή έζησε το φωτομοντέλο Τουγκιλά Όζαί όταν προσεκληθή να συμμετάσχει στα έγκαίνια ενός μαγαζιού. Λόγω αμέλειας των οργανωτών της εκδήλωσης η κοπέλα βρέθηκε περικυκλωμένη από πολλούς θαυμαστές της. Η ίδια δήλωσε πως "Ο ένας με τραβούσε από το χέρι μου ο άλλος από άλλου". (24-4, Κανάλι TGRT) (Σ.Σ.: Η εικόνα όμως, άψευδής μάρτυς, έδειξε την καμένη την κοπέλα να ούρλιάζει καθώς δεν καταλάβαινε ποιος πρώτα της έβαζε χέρι...)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

«Πρόθυμος» νά ενίαι ο κλώος σου σύλκα μύαρη, άι σχιύτ!

Τό ίδιο χιτλερικό σενάριο που είδαμε στο Ιράκ, ξαναπαίζεται μπροστά στα μάτια μας, ακόμα πιο ξεδιάντροπα, με το Ιράν. Μόνη διαφορά: η απουσία αντιδράσεων (τί έγινε κείνο τό ειρηνιστικό κίνημα, παιδιά!)

Η Κατοχή της Παλαιστίνης συνεχίζεται, τά ισραηλινά έγκλήματα τό ίδιο, ή διεθνής πίεση κατά της υπερψηφισθείσης Χαμάς επίσης, ή διεθνής βοήθεια κόπηκε μαχαίρι

Κι αν ένα παιδί μπει σ' ένα καφέ για να διασκεδάσει σε κομματάκια τό κορμί του (ήρωας θάνατος ο Σαλή Χαμίντ!), διαγωνίζονται σε καταδίκες οι Φαρισάιοι!

Στις 18 Απριλίου κλείσαν 10 χρόνια από την κτηνωδία της Κανά μέ τά 102 θύματα: Γυναικόπαιδα που προσέφυγαν στο στρατόπεδο του ΟΗΕ και βομβαρδίστηκαν από τά ισραηλινά μαχητικά. Κι όλη ή γή μούγκα...

Κατά τον Observer (9-4), τό επίσημο πόρισμα των βρετανικών Αρχών ΔΕΝ συσχετίζει τίς βομβιστικές επιθέσεις της 7ης Ιουλίου στον υπόγειο μέ Άλ Κάιντα και Μπίν Λάντεν

Ντάξει, δεν λένε πως οι ίδιοι οι πράκτορες τους τάκαναν όλα, αλλά πάντως ντράπηκαν να γράψουν και χοντράδες για οργανώσεις - φαντάσματα και μυθικά προσώπατα

Δημόσια επιστολή από στρατων στρατηγών ζητά παραίτηση του Ράμσφελντ. Ο πρώην διευθυντής της NSA αποδομεί τά παραμύθια του Μπούς και ζητά άμεση απόσυρση από τό Ιράκ. Οι άλλοι όμως τον χαβά τους...

Ο Σβατσενέγκερ καθιέρωσε στην Καλιφόρ-

νια εβδομάδα μνήμης της Αρμενικής Γενοκτονίας (23-29/4). Κοίτα που έκανε και κάτι σωστό ο Άρνι!...

Τίς «πρώτες πυραμίδες της Ευρώπης», λέει, ανακαλύπτουν έξω από τό Σεράγεβο. Καλά, τόσο αγράμματοι; Δεν ξέρουν τίς δικές μας στην Πελοπόννησο (Λυγουριό - Ελληνικό);

Κοντολύσσα και Μπακογιάννη σε μία συνάντηση όπου - ναι, αλήθεια! - εκπροσωπείτο και ή Ελλάδα. Νομίζω από την δεύτερη (χωρίς να παίρνω όρκο...)

Κράτησα μία φωτογραφία της συνάντησης. Κι όποιος ξανά τολμήσει να μου μιλήσει για ποσόστωση των γυναικών, για τό άλλο μισό του ούρανού στην πολιτική και τέτοια, θά του την κολλήσω στην μάπα

Πάντως από τίς διαδηλώσεις εναντίον της αμερικανίδας τό μόνο που έδειξαν τά βοθοκάναλα ήταν οι λεηλασίες των αναρχικών. Όλοι οι άλλοι σαν να μην υπήρχαν

Τουρκική διείσδυση στην αιγαιακή ακτοπολία; Αντε, να τό δούμε κι αυτό, όσα κατείχαμε επί Τουρκοκρατίας να τά χάσουμε επί Έλληνεζοκρατίας...

Τί έγινε ρε σεις μέ τίς λίστες των δημοσιογράφων που τάπαιρναν για να διαμορφώνουν φιλοαμερικανική (και φιλοκυβερνητική) κοινή γνώμη για Κόσοβα, Ανάν κτλ;

Βεβαίως έκπληξη θά ήταν να μην υπάρχει τέτοια λίστα. Γούστο θά είχε όμως να ακουγόταν κανένα (πασίγνωστο) όνομα

Παρήγορο σημάδι οι καλές σχέσεις μας με τη Βουλγαρία, όπως φάνηκε και με τό πρόσφατο πρωθυπουργικό ταξίδι. Τώρα

ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Σε μία εποχή που ο Κοπρώνυμος Υπερατλαντικός Μεγαλοφασίστας (σε σύμψνοια αγαστή με τό ύλακτόν μεσανατολικό φαιοπράσινο Βδέλυγμα της Ερημώσεως), χωρίς να τηρεί πιά εδώ και πολλά χρόνια ούτε καν τα προσχήματα, σπεύδει έμμανώς να ισοπεδώσει όλόκληρη τή Γη, βυσοδομώντας μέσα στα εκμαυλισμένα οικονομικά του υπερώα και στα υπόγεια σιωνιστικά του χαμαιτυπεία τά σχέδια για τη σύνθλιψη πάντων των έθνών μέσα σ' εκείνο τό βρωμερό ξερατό, που αποκαλεί Νέα Τάξη Πραγμάτων...

Σε μία εποχή που, πλην του Μεγάλου Επιβήτορα, άνάλογο ρόλο άναζητούν και οι ύστερικές ξεπεσμένες Μεγαλοκοπέλες της Έγγυς Έσπερίας (ώς εκάστη άσφαλώς δύναται), με πλέον όρατη φυσικά ανάμεσά τους την πάλαι ποτέ παρομιωδώς άδίστακτη και αίμοσταγή άποικιακή αυτοκρατορία, μπροστά στην όποια βεβαίως άκόμη και τό Τρίτο Ράιχ ωχριά (έκείνο άλλωστε μία πενταετία μόνο κράτησε, ενώ έτοιμή άπ' τή Μεσόγειο μέχρι την Αυστραλία βίασε και ματοκύλισε επί αιώνες λαούς και λαούς)...

Αυτή λοιπόν την εποχή - στην πιο σκληρή φάση του Καιρού των Φονιάδων και μέσα στον σκοτεινότερο πολιτικό και πνευματικό Μεσαίωνα που γνώρισε ποτέ ο πλανήτης - κάθε μεμονωμένη πράξη αντίστασης, άκόμη κι ή πιο μικρή άρνηση ύποταξης, άποτελεί τηλαυγή ήλιαχτίδα που παρηγορεί και ζεσταίνει. Ο κάθε φτωχοδιάβολος που αντίστέκεται στο Ιράκ ή ζώνει τό κορμί του μ' έκρηκτικά στην Παλαιστίνη, άποτελεί φάος φαίνον φαίνως (κι άς μάς συγχωρήσει ο Θεός για την ήδονή που αισθανόμαστε κάθε φορά που τά αίμοχαρή ζόμπι στοιβάζουν οικεία πτώματα στις νεκρόκασές τους - καθώς σ' εκείνο τό σημείο διαστροφής δυστυχώς μάς κατάντησαν)! Άποτελεί μαρτυρία περι το ό τι οι Μήδοι τελικά ίσως και να διαβούν - αλλά πάντως όχι με τον υγιεινό περίπατο που όνειρεύονταν...

Τέτοια μαρτυρία υπήρξε βεβαίως τον

προπέρσινο Άπρίλη και τό ΟΧΙ του ευαρίθμου λαού στο χυδαίο Άνανοκόπημα. Σφαλίάρα όνειρική στα μούτρα του καλομαθημένου Ήγεμόνα, των σφουγγοκωλαριών ίθαγενών τοποτηρητών του και των γελοίων έγχρωμων Θεραπεινιδων του. Μαρτυρία τιμής και φάρος τηλεφωτος, όδηγών τους έν σκότει.

Τί κι αν είχε παρουσιαστεί ως Διέξοδος τό Άποφώλιον; Τί κι αν διαφημίστηκε ή Κατάλυση ως Λύσις; Τί κι αν όλα τά όρνια είχαν πετάξει πάλι χαμηλά κύκλωθεν κύκλω, άπειλώντας και εκβιάζοντας; Τί κι αν αι ήμέτεροι άνθυποπαλλακίδες είχαν σπεύσει παντί τω τρόπω παρέχοντες ύδωρ και γήν; Τί κι αν γιουσουφάκια ροδαλά και Χατζηβαβήτες χαμαιπετείς έγιναν ξανά ένα μεταξί τους και με τό χόμα; Και τί κι αν άπαξάπαντες οι άγγελαιοι κονδυλοφόροι του «ρεαλισμού» και τής θυμηδίας εξέμσαν και πάλιν όξος και χολήν, έμπαιζοντες έμμανώς και άπηνώς εκμυκτηρίζοντες θυμησης κι αισθήματα και δάκρυα; Ουδέν έποίησαν έν τέλει! Πατί ή Άρνηση υπήρξε συντριπτική και τό ράπισμα άνελέητο...

Και δεν έχει άσφαλώς τόση σημασία ποιό ήταν οι λόγοι που τους όδηγησαν εκεί. Είτε ήταν ο φόβος τους για τό άβέβαιο μέλλον που κατοχύρωνε τό Έκτρωμα, είτε ήταν ή άίσθηση του Χρέους άπέναντι στην Ίστορία τους και τους Νεκρούς τους, είτε ήταν κι ή άπροθυμία τους να ξεβουλευτούν από την οικονομική τους ευμάρεια (όπως είχαν σπεύσει βεβαίως να προκαταλάβουν δυσφημιζοντες την Άπόφαση - και για μία άκόμη φορά μη βουλόμενοι συνιέναι - οι «έγκυροι» κατουρογλείφτες «άναλυτές» των 8.30), είτε κι όλα αυτά μαζί, μικρή σημασία έχει! Δεκτά όλα τά ελατήρια, από τά πιο ύψηλά ως και τά πιο ταπεινά, κατά πως όρίζει έξάλλου και τό ζοφοπυριγενές άμφίδυμον του καθ' ήμάς Έθους...

(Και - να σάς πω την αλήθεια - για μένα δεν έχει τελικά τόση σημασία ούτε και τό αναμφίβολο γεγονός ό τι ή Άρνηση ΔΕΝ όδήγησε στην καταστροφή που προανήγγελλον σάκω και σποδω όίάφασικές Κασάνδρες της έκσυγχρονιστικής άγέλης, αλλά αντίθέτως δικαιώθηκε από τη

άν λυθεί και κανένα διμερές θέμα (Έβρος, κάθετοι άξονες...), άκόμα καλύτερα

Πάντως έμεις συνεχίζουμε να δυσπιστούμε στα περί γενικού όφέλους από την διάνοιξη (ξεκινάει φέτος) της διόδου προς τό Κίρτζαλι. Μακάρι να έχει δικίο ο Ευριπίδης, αλλά...

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήρθε στο Σουφλί για Πάσχα λόγω των σεναρίων για Ε/Τ όξυνση στη Θράκη ή ήταν άσχετο;

Ρωτά τον ύπουργό Υγείας ο βουλευτής μας Ιλχάν Άχμέτ, αν θά διοριστούν διερμηνείς στα νοσοκομεία για τους μειονοτικούς που άγνοούν την ελληνική γλώσσα

Όμως κανονικά τό ίδιο ενδιαφέρον θά πρέπει να έπιδείξει όλη ή κοινωνία. Έχεις π.χ. ένα κωλάδικο κι έρχεται ένας τουρκόφωνος πελάτης. Τί θά πεί στην κοπέλα; Δεν είναι προφανής ή άνάγκη μεταφραστή;

Η πάει π.χ. ο ίδιος άτυχος μειονοτικός στο προποτζίδικο. Πώς θά πληροφορηθεί για τά νέα συστήματα στο Στοιχίμα; Που θά ξέρει αν ή Λάνς παίζει αύριο πλήρης ή όχι

Τό διαβάσαμε στον «Επενδυτή» από βουλευτή του ΠαΣοΚ: Ότι ή διπλωματία μας της Υγείας, με όπλα σαν τό νοσοκομείο Αλεξ/πολης, θά τσακίσει την Τουρκία

Η μερικοί έχουν μετερδέψει όριστικά την πραγματικότητα με την προπαγάνδα (τους) ή θαρρούν ότι ή γείτων είναι... Νέα Γουινέα και θά ζηλέψει τά ελληνικά νοσοκομεία

Μεγάλο τό έργο (φέτος και σε συνεργασία με σχολεία της Κομοτηνής) της έναλλακτικής κοινότητας Πελίτι (του Π. Σαϊτανούδη) που πασχίζει για τί διάσωση των ντόπιων ποικιλιών φρούτων και λαχανικών

Και ή νέα μας διεύθυνση άλληλογραφίας: Κ. Καραθεοδωρή 15 (ΕΥΡΙΑΔΙΚΗ 4), 69100 Κομοτηνή. Όλα τ' άλλα όπως τά ξέρετε

μετέπειτα εξέλιξη των πραγμάτων. Άκόμη και στην καταστροφή να όδηγούσε, τό συμπέρασμα ταυτόν αν είη. Καθότι βεβαίως ο ύποφαινόμενος δεν προβαίνει σε πολιτικές αναλύσεις τούτη τη στιγμή. Τίς πολιτικές αναλύσεις τίς έχει καθ' όλόκληριαν χρομένες. Δυό λόγια άπλώς έπέποθησε να γράψει για την άχθοστάλακτον χαρμηνήν του «στώμεν καλώς». Πά την ζήδωρον σχίζοφρένεια του «έλευθερία ή θάνατος». Για την πυρίδακνον μωρίαν του «ζω πεθαίνοντας, θανάτω θάνατον πατήσας». Και ως εκ τούτου, για τό τηλαυγές «διά του θανάτου την ζωήν κατέσχον - κι έσάς τους ραγιάδες με τη real politik σας, σάς γράφω όλους στα παπάρια μου». Σφόδρα γε τε και άνυπερθέτως)...

Έκείνο λοιπόν που κυρίως έχει σημασία είναι τελικά ή ίδια ή λέξη που άκούστηκε τότε από τό στόμα του ευαρίθμου λαού. Η λέξη καθ' έαυτήν. Μία λέξη που κοντεύαμε πιά να την ξεχάσουμε και γι' αυτό, όταν την ξανακούσαμε, άναθαρρήσαμε, τη ρουφήξαμε ως ζήδωρον πνοήν, ήρθε και χάιδεψε τρυφερά τ' αυτιά μας. Και έτσι, καίπερ λαός έκπεσών, καίπερ λαός άυστόλων και πεσμένων κώλων, σίγουρα ξανανοιώσαμε πολλά μέσα μας την ώρα που οι έτεροι Συνέλληνες έστρεφαν γυμνά τά δικά τους όπισθια, ύψώνοντάς τα στον άέρα εις χαιρετισμόν υπερήφανον άριστοφανείου είδής και περιπαικτικά κουνώντας τα μπρός στα έκκληκτα βλέμματα του ένεοϋ άγελαίου συρφετού της Νέας Τάξης. Κι ήταν αλήθεια πανσθενής ή λαγνεία του καθοράν κατ' εκείνην τή στιγμή ρατζομένους τους Άφέντες, είτα δε και τίς σπασμωδικές αντιδράσεις τους από τον κόλαφο που δέχτηκε ή πολύπλαγκτος έσφορική τους έπαρση...

Ήταν αληθινά ένα πραγματικό πανηγύρι! Κι άς μη λύθηκε άκόμη τό Κυπριακό, για τό όποιο ώστόσο ούτως ή άλλως τό ξέρουμε ότι ή όδός ή άπάγουσα εις την ζωήν - αν ύάρξει ποτέ - θά είναι στενή και θεθλιμμένη. Τουλάχιστον όμως έκλεισε ή έτέρα όδός: ή ευρεία - και άπάγουσα συνεπώς εις την άπώλειαν...

Εις πολλά έτη λοιπόν, άδελφοί! Καλά σας γενέθλια! Και καλό δρόμο...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ